

març 1996 núm. 165 175 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

LA JUSTÍCIA MANTÉ ATURADES LES OBRES DE S'ESTANYOL

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/. Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Miquel Bezares
Ignasi Barceló	Celso Calviño
Llúcia Caldés	Miquel Cardell
Francina Capellà	Joan Clar
Sebastià Cardell	Antònia Font
Damià Duran	Joana Font
Bartomeu Font	Maties Garcies
Catalina Garau	Miquel Janer
Antoni Ginard	Coloma Julià
Franc Jaume	Benet Llompart
Antoni Llompart	Antoni Montserrat
Llorenç Mascaró	Maties Mut
Francisca Mut	Guillem Oliver
Miquel Mut	Margalida Palou
Jaume Oliver	Nanda Ramon
Bartomeu Prohens	Josep Sacarès
Sebastià Rubí	Miquel Sbert
Jaume Salvà	Catalina Serra
Tomeu Sbert	Joan Socies
Jerònia Socies	Arnau Tomàs
Gabriel Thomàs	Jeroní Tomàs
Pere F. Torrens	Antoni Vadell
Bàrbara Verdèra	Francese Verdèra
Miquel Barceló	

SECCIÓ ESPORTIVA

Coordinador: Joan Quintana

Col·laboren

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial

Editorial

Canvi polític sense majoria

El resultat de les eleccions ha estat menys clarificador del panorama polític d'allò que vaticinaven les enquestes, però suposa, en qualsevol cas, un canvi de majoria relativa: El Partit Popular (PP) es converteix, per primera vegada, en la força política més votada i amb majors possibilitats de formar un nou Govern.

Per això, i per la manca de majoria absoluta o suficient per dirigir l'Estat, aquests resultats aboquen a un Govern de coalició.

S'hauria de destacar la notable resistència electoral del Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE). Encara que la derrota del PSOE és clara, el sòtil dels socialistes, i especialment el de Felipe González es conserva molt alt en circumstàncies adverses.

Encara que José Mª Aznar i el seu partit hagin guanyat les eleccions, el fet de no haver cobert les expectatives previstes pels sondeigs resta afortunat a un PP en ascens però que tampoc no aconsegueix els avanços prevists a dues zones claus: Andalusia (on se celebraven les Autònòmiques i on guanyaren els socialistes) i Catalunya.

En tot cas, Aznar posseeix els escons suficients per sol·licitar la investidura com a president del Govern, i això el converteix en el primer representant de la dreta espanyola amb opció al Poder des de la mort de Franco. És ben cert que el PP no ho havia tengut mai tan bé, amb tots els escàndols, campanyes i corrupcions que han caracteritzat aquests darrers anys de permanent crispació política, sobretot en alguns mitjans de comunicació. Però la victòria del PP suposa un canvi indiscutible en el mapa polític, perquè el partit d'Aznar governarà amb programa i estil diferents dels actuals.

A l'esquerra del PP queda un PSOE reduït al paper de primera força de l'oposició, ja que Esquerra Unida (IU) ha obtingut uns discrets resultats. Els nacionalistes catalans i bascs han mantingut posicions i això els deixa en una bona situació favorable per seguir exercint influència en la política de pactes i coalicions que exigeix el futur immediat. ♦

Plenari de l'Ajuntament (26-II-96)

Rebutjades totes les mocions presentades pel PSM

Arnau Tomàs

A la darrera sessió plenària amb caràcter extraordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, el PSM, aquest cop representat només per la regidora Joana Ll. Mascaró, per absència d'Antoni Llompert, va presentar 4 mocions, una de les quals, la que sol·licitava al batle que convoqui reunions de la Junta Local de Seguretat, com a mínim trimestralment, va ser retirada per la mateixa sol·licitant. De les altres tres, una es referia a demanar la remissió al CIM el projecte de restauració de la Torre de cala Pi abans del dia 5 d'aquest mes de març. El batle va replicar tot d'una que el seu grup votaria en contra per considerar que aquesta moció és d'"oportunitisme polític", ja que s'aferra a temes que el Consistori ja ha tramitat amb el mateix CIM. "No es tracta -va especificar Gaspar Oliver- de fer cap projecte, sinó d'enviar una brigada de l'Ajuntament per a la restauració de la Torre i el Consell pagarà tot el material necessari per a aquesta restauració. Per això -va continuar- votarem en contra d'aquestes mocions que signifiquin oportunitisme polític".

El batle va ser replicat per Antoni Garcias, que, sorprès per l'actitud negativa del batle, va afegir: "tot és política, i vostè hauria d'estar content que l'oposició presenti aquestes mocions per al bé del municipi", i va prevenir que en cada plenari, en presentaran, com a mínim 5. L'al·ludida fou rebutjada per 9 vots contra 7.

L'altra moció, relacionada a la no obligatorietat del servei militar per als insubmissos, fou rebutjada tant pel grup popular, com pel PSOE i per Morales, perquè això "comportaria la modificació de la Constitució".

La darrera moció presentada pels nacionalistes, instant el batle a convocar mensualment totes les comissions informatives, també va ser votada en contra pel grup majoritari, tot al·legant, el batle, que "es convocaran quan hi hagi temes per tractar".

El punt 5 de l'ordre del dia sobre la modificació del Pla General d'Urbanisme, relacionat amb l'intercanvi de zona d'equipaments per a Espai Lliure, a s'Arenal, necessària per poder oferir al MEC el solar per construir l'institut de

secundària, A. Garcias va lamentar el retard amb què l'Ajuntament porta aquest tema tan important, en oferir un solar que no és seu i la legalització del qual portarà molts mesos de tràmits. El regidor d'Urbanisme, Joan J. Jaume va contestar que "aquest és un altre tema polititzat", perquè el MEC ja es va manifestar amb retard en elegir la ubicació de l'Institut al terme de Lluçmajor, mentre té pendent la solució de les deficiències, greus i urgents, dels Centres de Lluçmajor i de s'Arenal. Amb tot, el tema va ser aprovat per unanimitat.

Sense problemes fou aprovat també el punt sobre un annex al conveni entre l'Ajuntament i l'INTRES del Centre del Molí d'en Gaspar, sobre un període de pràctiques dels minusvàlids per a activitats d'integració.

I, entre els precís i preguntes, A. Garcias va demanar quan es remetrà el pressupost municipal d'enguany per a l'estudi i aprovació, tot lamentant-ne el retard. Sobre l'assumpte del permís de l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol, Garcias també va demanar si l'Ajuntament ha cobrat la taxa de llicència d'obres i si pensa tornar el que ha cobrat en cas de la seva anul·lació. El batle li va contestar que "es retornarà si procedeix". ♦

Obres a l'Avinguda Carles V

Com molts haureu pogut notar la Ronda està en obres; el Servei de Carreteres del Govern Balear, desenvolupant les seves competències, hi construeix una rotonda al costat de la benzinera.

Ens hem de felicitar d'aquesta iniciativa ja que millorarà el tràfic de la Ronda en dos aspectes que ens pareixen evidents: per una part donarà fluïdesa als vehicles que van o vénen de s'Estanyol a l'hora d'ascendir o abandonar la Ronda mitjançant un enllaç amb la carretera de s'Estanyol que s'ha fet per darrera de la benzinera; i, per una altra part la rotonda obligarà a alentir el tràfic que circularà per la Ronda, tràfic que, fins ara, sense cap obstacle, accelerava des dels semàfors fins la rotonda de Campos o viceversa.

Sabem que no és la solució definitiva, ni molt menys, per als veïns que viuen a la Ronda però és una millora i com a tal l'hem de percebre disculpant les molèsties que ens poden ocasionar les obres. ♦

CONSTRUCCIONS

LAMPINO, S. L.

**Especialistes en reestructuració
de cases antigues**

C/. Nord, 9 - Tels.: 66 04 88 - 66 17 61 - 66 08 38

A la finca de ca n'Aulet des Molí

Un circuit de velocitat de quatre quilòmetres

A. Tomàs
Foto: C. Julià

Després de la llicència concedida el passat dia 21 de desembre, ja han començat les obres del circuit de velocitat permanent de Mallorca, al nostre municipi de Lluçmajor. El promotor, José Campomar, ha hagut d'esperar més de tres anys però al final ha tingut el corresponent permís de les obres i pot començar els treballs, que duraran devers sis mesos.

El nou circuit de velocitat de Lluçmajor, estarà ubicat a la finca de ca n'Aulet des Molí, finca de 183.000 metres quadrats de sòl no urbanitzable i que, pel mateix motiu, fou declarat d'interès social per a la construcció del Circuit, que tindrà una longitud de 4 quilòmetres, amb una amplària de 10 a 12 metres. El traçat és dividit en 3 pistes completament separades que serviran per a educació vial la

primera, una segona per a "kàrtings" i una tercera polivalent per a cotxes, motos i altres vehicles.

Aquest circuit tindrà, a més, les tribunes corresponents en alguns revolts, una zona de taller, benzineria, vestuaris, restaurant, aparcament, botigues, infermeria i un heliport per a casos d'emergència.

A les seves pistes es podran celebrar competicions de kàrting, en proves de tot tipus de campionats, fins i tot mundials, proves de fórmula 2000, F. Renault, campionats de turismes, així com d'Espanya de motociclisme i, lògicament, proves regionals.

Desgraciadament, per als amants de la velocitat, no es podran celebrar carreres de Fórmula 1 ni de Mundial de Motociclisme per les limitacions de la pista, encara que ho permetria si hi hagués una hipotètica ampliació comprant terrenys de les finques col·lidants. ♦

Venàncio Lorente és el nou coordinador general de Zontur

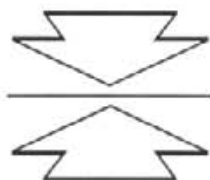

La patronat hotelera de les zones turístiques Zontur va nomenar el passat dimecres 28 de febrer a Venàncio Lorente com a nou coordinador general; un càrrec que suposa un repte en la trajectòria professional d'en Venàncio, ja que Zontur és una patronal amb un gran prestigi en l'àmbit estatal.

El president de Zontur, Guillermo Braun va indicar que amb aquest nomenament iniciaran aviat tot un calendari d'accions, com la de crear un ens amb la Federació Espanyola d'Hotels per gestionar el pla de qualitat en els allotjaments. ♦

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17 a 19'30 hs.

C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

La problemàtica actualitat de l'UD Arenal

Joan-Vicente López-Menchero ha dimitit per motius de salut, com a president de l'UD Arenal. Aquí el veim amb l'àrbitre Molina, en una final del "Torneig Ciutat de Lluçmajor".

6

Tomeu Sbert

L'equip de futbol Unió Esportiva Arenal està travessant la temporada més difícil de la seva història. La problemàtica no és només esportiva, sinó que també inclou organització i una economia amb deutes i comptes embargats per una entitat bancària.

Acaba de dimitir davant la Federació Territorial de Futbol, el president del club arener, Joan V. López Menchero, el qual duia unes temporades en aquest càrrec i que abans n'havia estat secretari. López Menchero ha al·legat motius de salut.

Ara es troba al càrrec de màxima responsabilitat, Pep Gual Bonet, primer vice-president de la junta directiva. A final de temporada es convocaran eleccions presidencials i tot dona a entendre, si no hi ha imprevists, que "En Pep d'es Club" serà el nou president per a quatre anys.

Els equips de futbol base de l'UD Arenal, aquesta temporada, estan organitzats sota d'una junta responsable encapçalada per Quique Ogazón, ex-jugador i ex-entrenador del mateix UD Arenal.

De gestions dutes per Martí Mora, també vice-president del club de tercera divisió, davant l'entitat bancària on es deuen doblers, es dedueix que l'embargament podria ser retirat d'aquí a pocs dies. Així el club podria rebre les habituals subvencions dels organismes oficials, entre ells la de l'Ajuntament de Lluçmajor.

El conjunt continua essent entrenat per Pep Dolç, un entrenador de la casa, és a dir, arener. Els continuats esforços per salvar la categoria sembla que no bastaran per no descendir a Preferent. Falten bastants de partits per jugar, hi ha voluntat i entrega total del planter i encara no es té tot perdut. Donem, una vegada més, un vot de confiança a l'entrenador i als jugadors.

La temporada turística d'enguany es presenta confusa, sobretot per part del mercat d'anglesos. Pel que fa a alemanys i a turistes d'altres països, sembla que la temporada serà bona.

Bartomeu Martí, gerent de l'Associació d'Hotelers, ens ha dit: "Ho veig amb optimisme. A l'actualitat tenim una molt acceptable temporada turística d'hivern, hi ha bastants d'hoteles que canvien estructures i milloren els serveis i això és altament positiu per al futur del turisme".

Efectivament, nosaltres hem vist en aquestes darreres setmanes, bon nombre d'establiments hotelers oberts i d'altres en reforma. I no es parla de crisi, de moment. Allò que hi ha són queixes amb abundància sobre l'excessiva pressió fiscal i impostos per pagar.

El Carnaval Platja de Palma

Aquest Carnaval, que va complir la 20 edició, fou un èxit de participació i de públic assistent. Col·laboracions especials de la Conselleria de Turisme i dels Ajuntaments de Palma i de Lluçmajor, així com de cases comercials. Es varen entregar nombrosos premis als respectius triomfadors dels diversos concursos convocats. El jurat fou compost per Joan Fageda, Rafel Gómez, Josep Aloy i Maria Fullana. Acabada la desfilada de la caravana, es varen celebrar balls, música i festa a la Plaça de les Meravelles i a la Plaça Major, respectivament.

Notícies breus

-Es va declarar un incendi a l'hotel Europa. Els bombers el sufocaren ràpidament i els danys materials, es produïren a la quarta planta.

-Cursa ciclista organitzada pel Club Ciclista Arenal. Aquesta competició forma part de la campanya "Un Hivern a Mallorca" i hi hagué una interessant participació de corredors.

-El jove arener Andreu Canals Salvà fou el director de la Challenge Ciclista Internacional, on participaren corredors con Indurain, Jalabert, Zulle, Olano... Enguany aquesta corrèguda important no va passar per s'Arenal.

-Es demana que sigui dedicat un carrer a la memòria del P. Joan Llabrés Ramis TOR. Llabrés fou fundador i impulsor del Museu de la Porciúncula i deixà publicats una vintena de llibres. Col·laborà la revista "S'Unió de s'Arenal".

-La nova penya barcelonista Arenal té com a president Pep Oliver i són membres de la junta directiva A. Ponce, J. Mulet, J. García, A. Mira, N. Llinàs, A. Salvà, G. Boscana, P. Canals, B. Alzina, M. Morro, P. Martí, J. Planells, M. Mas i aquest informador. Per a més informacions, als telèfons 44 07 17 / 44 02 10.

-Lluís Navas Cubero viu a s'Arenal i és des de fa un any el president de la Federació d'Ornitologia Balear.

-El Club de pesca Es Cap-Roig, llucmajorer, va organitzar dissabte dia 9 el seu anual i ja tradicional dinar d'amistat. Fou al restaurant Es Pins de s'Arenal.

-Salvador Izquierdo, popular actor còmic que residia des de feia molts anys a s'Arenal, ens deixà per sempre. Que descansi en pau.

-El Bodega Bennassar-Arenal està a punt de repetir el títol de campió d'Espanya de futbol sala. ♦

Quatre mots

Miquel i Pedro, de la Galeria Vives del Olmo

Coloma Julià

-Per què una Galeria d'Art a Palma?

-Perquè Palma té una tradició de Galeries, això és una bona referència i a més ens agrada l'illa i el fet de tornar-hi a viure.

Creim que feia falta la nostra Galeria, perquè és evident que hi ha molts d'artistes que ja són dins el circuit normal de Galeries, que ja tenen un treball molt sòlid i reconegut i que per les característiques de la seva feina no acabaven d'encaixar i no havien tengut l'ocasió d'exposar habitualment a Mallorca. Per altra banda alguns artistes mallorquins tampoc no tenien el seu espai, pel fet d'haver evolucionat no interessaven.

El que pretenem és informar que hi ha altres formes de manifestar-se, altres mitjans i altres símbols.

-Quin serà el funcionament de la Galeria?

-Sempre s'establirà un conveni amb l'artista. El que fa el galerista és gestionar comercialment l'obra de l'artista, la dona a conèixer en un espai que és seu i que d'alguna manera li cedeix a l'artista, sempre que aquest se senti atret per aquest espai i per la forma de gestionar del galerista.

Hi haurà un compromís seriós de seguir informant de l'obra de tots els artistes que exposin.

-Tindrà unes tendències pròpies o estarà oberta a qualsevol estil?

-Ens hem decidit per una postura "crítica" i informativa sobre la investigació del llenguatge plàstic. Sempre que et decideixes per alguna cosa n'has de descartar una altra. El que més ens atreu és la investigació d'aquest llenguatge plàstic i com es va construint en els nous temps, amb les noves informacions, amb la síntesi d'aquestes informacions.

Pedro del Olmo i Miquel Vives.

-Creus que els mallorquins/es en general som sensibles envers l'art?

-Sí, perquè si no fos així no hi hauria tantes galeries ni tants d'artistes mallorquins importants. Hi ha tota una línia de treball que avala la tradició d'Arts Plàstiques a Mallorca i a les Balears.

-Qui vos agradaria que exposàs a la vostra Galeria?

-Per descomptat, tota la gent que hi exposarà. I per anomenar algú, seria un bon exemple Luis Gordillo, per la seva coherència i perquè pren decisions i experimenta canvis arriscadíssims propis d'un artista jove. ♦

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Rua '96

Rua 96 Coloma Julià

El passat dissabte, 17 de febrer, amb un sol esplèndid, les carrosses i comparses feren el seu recorregut habitual pel quadrat llucmajorer.

La desfilada carnavalesca d'enguany ens va omplir dels paperins i serpentines de sempre, i tornaren a passar les mitges llunes, els moixets, la família Addams, els pirates, els pollets, les senyores d'època, les cartes de pòquer, els esquiadors i un llarg etcètera.

Els comentaris generals eren que hi havia hagut maneo imaginació i participació que en edicions passades, però així i tot la gent s'ho passava bé, enmig de tants colors i tantes estridències.

S'hauria de destacar que la comparsa del grup d'en Pedro Antich "La roba va de Rua" va desfilat el dia següent a Ciutat i va guanyar el 3r premi, valorat en 50.000 PTA

Aquesta desfilada de carrosses ja es feia antigament a Llucmajor, es deia EL COSO BLANCO i tot era blanc: els vestits, les carrosses, els paperins... Com diu na Caterina Valriu a "El Carnaval a Mallorca", el COSO BLANCO va ser amb tota seguretat, una moda importada, duita de fora pels emigrants retornats de Sudamèrica. Coso seria una deformació de corso, i en el carnaval llatinoamericà els corsos són les desfilades de carrosses, que generalment s'integren dins les rues.

Sigui com sigui és evident que la Rua és un dels costums que darrerament arrelen al nostre poble, i esperem que la gent no se cansi i que en puguem gaudir per molts d'anys. ♦

El Tribunal Superior de justícia ratifica la suspensió de l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol

10 **Sebastià Rubí**
Fotos: C. Julià

Fa pocs dies va ser notificada a les parts la interlocutòria de 20 de febrer de 1996 recaiguda a la peça separada en què es tramita la suspensió de la concessió per a l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol.

Resolució, aquesta, que confirma la que desestimà el Recurs de Súplica interposat per la Comunitat Autònoma i el Club Nàutic de s'Estanyol contra la interlocutòria de 3 de novembre de 1995 en què, per primera vegada a la referida peça separada, la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, acordava la suspensió de la concessió per a l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol.

És a dir, el Tribunal Superior de Justícia, per tercera vegada, ha afirmat que, mentre duri el contenciós sobre l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol, les obres han d'estar

aturades.

Sens dubte, una gran notícia per a totes aquelles persones que defensen la no ampliació del Club de s'Estanyol. Un molt bon senyal, perquè malgrat que contra aquesta darrera resolució és possible interposar un altre Recurs de Súplica, podem pressuposar que la Sala difícilment modificarà la seva posició; primer, per la solidesa dels raonaments jurídics de les resolucions esmentades; i, segon, perquè la referida Sala ja s'ha pronunciat tres vegades, en el mateix plet, i en el mateix sentit. O sigui, en el que les obres han d'estar totalment paralizades.

Ens trobam, doncs, en aquell punt en què no es podran començar les obres d'ampliació del port esportiu de s'Estanyol de Migjorn fins que no hagi acabat el plet principal, més en concret, fins que no hi hagi sentència definitiva

de la Sala. I, d'aquí que així esdevengui, ens podem situar ben bé a l'estiu de 1997; i, si la sentència, a més, dona la raó a l'Associació de Veïnats de s'Estanyol, fàcilment podem aventurar que, a l'umbral de l'any 2000, les obres no hagin pogut començar, sempre que el Club de s'Estanyol o la Comunitat Autònoma decideixin, un o altre, interposar el corresponent Recurs de Cassació davant el Tribunal Suprem.

Tendrem, per tant, aturades les obres per molt de temps. Vejam, però, quins han estat els arguments que han conduït a la Sala, per tercera vegada, a decretar la suspensió de l'ampliació del port de s'Estanyol.

El Tribunal comença destacant la posició sostinguda per la Comunitat Autònoma, la qual es fonamenta en tres punts principals:

1) L'aprovació de l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol no implica que es donàs llum verda a cap tipus d'obra per a l'execució de la dita ampliació.

2) Si es volien fer obres d'execució el Club havia de de-

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/ Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

- Embolits
- Cuixols
- Formulges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (LLUCMAJOR)

manar les corresponents llicències.

3) Que la llicència municipal d'obres només és exigible una vegada els terrenys guanyats a la mar, a conseqüència de les obres, passen a formar part del terme municipal.

El segon pas que dona la Sala és el de recordar que la intervenció municipal a les obres del port es restringeix als actes d'edificació i ús del sòl, una vegada siguin terrenys guanyats a la mar. Per tant, segueix enraonant el Tribunal, el Club, en el seu moment, haurà de sol·licitar la llicència d'obres "corresponent als actes d'edificació i ús del sòl en el terrenys guanyats al mar", segons doctrina reiterada del Tribunal Suprem.

La posició sostinguda per la CAIB i el recordatori de la jurisprudència de l'Alt Tribunal permet a la Sala afirmar que si la concessió de l'ampliació del Club "no autoritzava la realització de les obres del port per guanyar terrenys a la mar (...), i si, per elles, no era precisa la llicència municipal atorgada, això no voldria dir, encara que la suspensió fos aixecada, que les obres poguessin començar de nou, perquè la CAIB no les ha autoritzat ni és competent l'Ajuntament de Lluçmajor per donar-los cobertura amb la llicència atorgada, de manera que la concessionària no disposaria d'autorització o llicència concedida conforme a Dret per realitzar-les".

I és sobre el fet que el Club no té cap permís que l'autoritzi a iniciar les obres que la Sala arriba a la conclusió que "la suspensió de la concessió de l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol permet garantir la paralització de les obres en curs a les que, ni els dona cobertura la con-

cessió de l'ampliació ni és competent l'Ajuntament de Lluçmajor per donar-la a través de llicència municipal d'obres per tractar-les de les relatives a guanyar terreny a la mar".

Una vegada el Tribunal s'ha posicionat en el sentit que el Club Nàutic de s'Estanyol, tal i com estan les coses, independentment de la suspensió, no té permís per començar les obres, entra a analitzar els interessos en joc i l'eventual causació de perjudicis; afirmant amb rotunditat que com que "l'interès públic que implica l'executivitat de l'acte de la Comunitat Autònoma és limitat, en especial si s'accepta que en ell no hi ha la fonamentació que les obres s'haguessin iniciat; i que l'executivitat el mateix, sobretot si de fet en ell es sustenta, amb raó o no, l'inici -i fins al final- de les obres, genera un perjudici de difícil reparació a l'Associació recurrent, l'interès d'aquesta darrera, en el present cas, és de major entitat i mereixedor de la tutela cautelar acordada", sobretot, si tenim en compte que, com diu el Tribunal, **les obres mai no havien d'haver començat.**

I és en base a aquest interès de major entitat de l'Associació de Veïnats de s'Estanyol i al fet que el Club, dels permisos que té, cap no li permet iniciar les obres, sobre el que el Tribunal fonamenta **denegar l'aixecament de la suspensió acordada a l'Auto de 3/11/95**; que, dir amb paraules clares, significa que mentre duri el contenciós sobre l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol, les obres han d'estar aturades. ♦

I és en base a aquest interès de major entitat de l'Associació de Veïnats de s'Estanyol i al fet que el Club, dels permisos que té, cap no li permet iniciar les obres, sobre el que el Tribunal fonamenta **denegar l'aixecament de la suspensió acordada a l'Auto de 3/11/95**; que, dir amb paraules clares, significa que mentre duri el contenciós sobre l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol, les obres han d'estar aturades. ♦

FOTO CLAR
Perfumeria

Reperllatges, Folos d'Estudi Carnel... i una extensa gamma de productes de perfumeria

- OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFÍQUES
- VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - Lluçmajor

NUEVO OPEL CORSA MI COCHE!

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda de Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

Eleccions Generals 1996

Amb els resultats de totes les mes-
ses del terme (quadre 1) i els quadres
2, 3 i 4 on estan comparats en per-
centatge els vots obtinguts per cada partit
a les generals del 1993 i en aquestes
darreres eleccions vosaltres mateixos
podeu fer-ne l'anàlisi.

El PP contràriament a la tònica ge-
neral de l'Estat Espanyol ha davallat,
descens que només s'ha produït a
Llucmajor ciutat perquè a s'Arenal-
Bahias ha tret fins i tot un parell més
de vots que a les generals del 93. El
PSOE ha baixat un poc a Llucmajor
però com que ha pujat a s'Arenal-
Bahias, el resultat en els conjunts del
terme és pràcticament el mateix a
ambdues eleccions. UM es manté com
a partit testimonial inclús superat en
vots pels Verds, formació aquesta que
manté els mateixos vots en el 96 que
en el 93.

Els dos únics partits que han sofert un augment consi-
derable de vots han estat IU i PSM, essent aquest darrer
el que ha tengut l'augment més notable, augment superi-
or al de la resta de les Balears.

Pel que fa a la participació, el 72'62 % ha estat infe-
rior a la de les eleccions del 93 (73'30 %), però, incom-
prendiblement, ha estat superior que la que hi hagué a les
municipals de l'any passat (65'28%). ♦

12

LLUCMAJOR (CIUTAT)

	Percentatge de vots a les generals 1993	Percentatge de vots a les generals 1996
PP	40'35	36'20
PSOE	24'98	23'84
PSM	4'39	7'64
IU	1'81	3'02
UM	1'81	1'07
VERDS	1'07	0'75

Quadre 2

S'ARENAL-BAHIAS

	Percentatge de vots a les generals 1993	Percentatge de vots a les generals 1996
PP	26'89	27'22
PSOE	30'52	32'64
PSM	0'93	1,43
IU	4'70	6'66
UM	0'80	0'47
VERDS	1'51	1'52

Quadre 3

TOTAL TERME

	Percentatge de vots a les generals 1993	Percentatge de vots a les generals 1996
PP	34'44	31'72
PSOE	29'88	28'24
PSM	2,81	4'54
IU	3'13	4'83
UM	1'35	0'77
VERDS	1'18	1'13

Quadre 4

PARTITS		PP	PSOE	PSM	IU	UM	Els Verds	ERC	ABA	UC	CR	Blanc	Nuls	% Votants	Cens
TAULES															
1-1-A	Ger. Caritat (Perares)	165	87	32	10	4	3	-	1	-	-	1	2	72,28	422
1-1-B	"	191	102	47	6	-	1	1	-	-	-	5	3	75'91	469
1-2-A	Ger. Caritat (S. Joan)	136	116	31	28	3	8	2	2	-	1	2	3	72'65	457
1-2-B	"	168	143	33	25	4	3	-	1	1	-	5	1	66'90	574
2-1-U	Institut	156	154	30	23	6	5	1	-	-	-	-	4	70'85	535
2-2-U	Ca Ses Beates	212	191	49	11	11	4	4	1	1	-	4	1	76'41	640
3-1-A	Col. S. Bonaventura	143	105	41	17	5	3	-	-	-	-	-	7	77'73	413
3-1-B	"	200	128	42	15	7	2	-	-	-	-	3	4	75'95	528
3-2-U	C/. Sant Llorenç	307	140	69	11	16	6	-	-	-	-	8	1	77'72	718
3-3-A	La Cuna	249	168	74	17	7	6	2	-	-	1	3	6	75'49	718
3-3-B	"	228	127	33	19	7	4	1	-	-	-	7	4	77'76	553
4-1-U	Sagrats Cors	290	150	92	17	6	4	3	-	-	-	4	3	77'42	735
4-2-A	Ses Escoles	175	112	29	17	-	5	-	-	-	-	4	3	73'10	472
4-2-B	"	220	148	38	21	8	5	-	-	-	-	1	1	72'34	611
	TOTAL LLUCMAJOR	2480	1871	600	237	84	59	14	5	2	2	47	43	73'98	7845
4-3-A	Local parroquial	106	187	1	29	-	8	-	-	-	-	3	1	68'65	488
4-3-B	"	117	163	3	41	2	4	1	-	-	-	-	2	69'67	478
4-4-A	Club Nàutic	177	323	6	44	2	11	2	1	1	1	1	4	70'66	811
4-4-B	"	193	328	12	54	3	11	-	-	-	1	7	4	74'76	820
4-5-A	Col.legi s'Algar	167	254	10	45	7	10	-	1	1	2	2	2	67'71	740
4-5-B	"	99	215	1	32	1	14	-	1	1	-	2	-	67'53	542
4-5-C	"	143	204	12	53	3	13	2	3	1	-	4	3	68'11	649
4-6-A	Col. S. Vicenç de Paul	92	218	7	40	1	1	2	-	1	-	2	1	70'33	519
4-6-B	"	106	221	8	27	1	4	3	1	-	-	-	3	72'34	517
	TOTAL S'ARENAL	1200	2113	60	365	20	76	10	7	5	4	21	20	70'11	5564
4-7-A	Bahia Grande	285	161	21	58	2	14	-	-	-	1	10	-	74'10	745
4-7-B	"	285	159	19	50	8	14	1	1	-	-	6	2	72'09	756
4-8-U	Las Palmeras	358	119	12	48	7	15	1	1	-	-	9	2	76'07	752
	TOTAL URBANITZ.	928	439	52	156	17	43	2	2	-	1	25	4	74'07	2253
	TOTAL TERME MUNICIPAL	4968	4423	712	758	121	178	26	14	7	7	93	67	72'62	15662

QUADRE 1

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - a - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Enquesta

Estau d'acord amb la unificació dels dos Instituts de Lluçmajor? Per què?

Joana Clar.
Bibliotecària de "La Caixa"

La trob precipitada, consider que haurien pogut estar un poc més, que hi hagués hagut els altres instituts fets (s'Arenal, per exemple). ♦

Bartomeu Carrió.
Director IES Maria Antònia Salvà

Gairebé tota la comunitat educativa de l'IES Maria Antònia Salvà ja ha manifestat el seu desacord amb la fusió dels instituts, de Lluçmajor. Els motius són: la massificació que suposa aquesta fusió tan precipitada per

no haver-se construït l'IES de s'Arenal i, per altra banda, que el nostre institut ha començat enguany i de manera anticipada el segon cicle de l'Educació Secundària Obligatoria (3r d'ESO aquest curs), per la qual cosa estam en un moment d'adequació als estudis de la LOGSE.

La meua opinió és que si el MEC vol dur endavant la fusió i fer un únic Institut cal que faci una forta aportació en reformes i adequació dels edificis per tal que els inconvenients d'aquesta unificació-fusió siguin els mínims possibles. ♦

**Montse Domènech
i Pere Pau Sintès.**
Comissió de Direcció IES
Pere de Son Gall

Personalment, no creim que, en les actuals circumstàncies de massificació, la unificació sigui una mesura convenient ni oportuna. Dos Instituts d'escala humana i amb equips i projectes educatius coherents i consolidats eren valors a conservar.

És cert que, a canvi, s'homogeneïtzarà el tipus d'alumnat i s'acabarà amb una certa consideració social de Centres de 1ª i 2ª categoria (reinvindicació importantíssima per a nosaltres)... Però hi havia altres formes al-

ternatives i menys traumàtiques d'aconseguir-ho, i que no passaven per la unificació: Estam matant formigues amb remei d'elefants!...

Isidro Martínez.
President APA IES
"Maria A. Salvà"

Tal com he manifestat en altres mitjans de comunicació, nosaltres no estam en contra de la unificació en si, perquè no és lògic que a Lluçmajor hi hagi dos instituts que comparteixin el mateix tipus d'ensenyament (ESO), però en allò que no estam d'acord és en la precipitació amb què s'ha pres aquesta decisió. Una decisió, que ens consta, que ha estat política, perquè no han tengut en compte ni els professors, ni les APAS, ni les associacions d'alumnes, la qual cosa ens sembla incorrecta. Hem sol·licitat que la unificació es demori un parell d'anys que és el temps que considerem lògic, d'una banda, perquè les persones que han de conèixer al mateix centre puguin fer una planificació adient per no perjudicar la qualitat de l'ensenyament; i d'una altra, ja hi hauria els altres dos centres previstos a construir a la comarca. Les precipitacions mai són bones. ♦

Gaspar Monserrat.
Comerciant

Estic en contra d'aquesta unificació perquè hi haurà massa gent en un sol centre. Aleshores aquesta massificació comportarà problemes de coordinació, de control i de disciplina. ♦

Francesca Salvà.
Alumna de COU de l'IES
"Maria A. Salvà"

No hi estic gens d'acord a causa de la precipitació d'aquesta decisió presa sense tenir en compte l'opinió de cap dels afectats. Crec que caldria esperar que la LOGSE fos plenament assimilada al nostre institut. A més, amb aquesta unificació es produirà una gran massificació que afectarà la qualitat del nostre ensenyament. ♦

Bartomeu Trobat.
President APA, IES
"Pere de Son Gall"

Trobam que la unificació és positiva perquè amb aquesta es garanteix el dret de tots els alumnes a escollir el centre, a l'Ensenyança Secundària Obligatòria. S'han de cercar solucions positives a la unificació, i no rebutjar-la, dràsticament. No sembla correcte ni lògic que es puguin inscriure en els dos instituts, indistinta-

ment, però si fer-ho en base a etapes escolars.

El nombre d'alumnat no ha d'anar en detriment de la qualitat de l'ensenyament. Hi ha un gran nombre de col·legis que ens superen en professorat i alumnat i, no obstant, gaudeixen d'un prestigi dins de l'àmbit de l'ensenyament. ♦

Aina Mora.
Comerciant

Segons la meua opinió aquesta unificació dels dos centres no és positiva. Hi haurà massa aglomeració d'al.lots. Si ara mateix està saturat quan estaran junts, trob que encara serà pitjor. ♦

Joan Quintana.
Oficial Policia Local

Trob que és un desastre per al poble de Lluemajor. Vaig llegir la carta que va escriure l'APA de l'IES "Maria A.Salvà" i crec que reflecteix el sentiment de tots els pares, de tots els professors i de la majoria d'alumnes.

Maria Vidal.
2n de Cicle Formatiu Superior
Administració IES
Pere de Son Gall

A la llarga me pareix bé, perquè la unificació suposarà una millora de la gamma dels estudis, sobretot d'aquí un parell d'anys quan els alumnes hagin minvat per la inauguració d'altres centres a la zona. Pot ésser que si hi ha una bona organització per part de tots podria anar bé. I per part dels alumnes que seguiran al centre els afectarà els primers anys, perquè a l'hora de realitzar les activitats serà més mal de fer organitzar-se, però d'aquí alguns anys tot tornarà a la normalitat. ♦

La crisi de Yanko segueix sense solució

Manifestacions i tancades dels treballadors han resultat infructuoses

Francesc Verdera
Fotos: C. Julià

La solució a la crisi de Yanko, l'anunciada compra per l'empresari català, Xavier Camp i la conservació dels llocs de feina estaven, al moment de tancar l'edició de Lluçmajor de pinte en ample, a punt mort després que, el passat mes de febrer ja s'anunciàs que la venda s'havia consumat i que els treballadors mantindrien els seus llocs de feina. No serviren de res les tancades i manifestacions dels empleats ja que el delegat del Govern a Balears, Gerard Garcia, va decidir no firmar cap document sobre el futur de Yanko fins que no s'iniciï el procés de quebra d'aquest grup d'empreses de calçat, que possiblement tardarà més d'un mes a produir-se.

Garcia va remarcar que aquesta edició s'empara en un informe emès per l'advocat de l'Estat, on s'estipula que l'Administració Central no pot subscriure cap acord que garantixi que la propietat de les marques revertirà a l'empresari català Xavier Camp, mentre no s'iniciï el procés de quebra.

El delegat governamental, que va acusar l'Executiu autònom d'haver exercit una forta pressió, "quasi de xantatge", per aconseguir la rúbrica, va negar que ahir es redactàs un nou document per part dels serveis jurídics de l'Estat, els de l'Executiu autònom i l'advocat de l'empresari català Xavier Camp, tal i com asseguraren fonts de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

"A tots els papers que m'han enviat, tant la Seguretat Social com Hisenda i l'advocat d'Estat, es manté que legalment no se pot firmar cap document per part de l'Administració central fins que no s'iniciï el procés de quebra", va dir el delegat de Govern.

Segons Garcia, quan s'obri el procés concursal de quebra, i tenint en compte els demés creditors del grup, l'Estat sí estarà en condicions d'estudiar i signar certs convenis.

Va afirmar que també hagués pogut subscriure l'acord

Concentració de treballadors a la Fàbrica de Yanko a Lluçmajor.

durant el procés de suspensió de pagaments, però va indicar que aquest "ja està tancat".

Quant a l'exigència de Camp de disposar de la garantia de l'Administració central que només ell obtindrà la propietat de les marques, Garcia va indicar que "no és necessària".

"Quan un empresari es fica en un negoci amb ànim de lucre legítim, té avantatges i rises, però Camp no vol córrer cap risc i dóna les culpes a l'Estat que no adopti un compromís que legalment no pot prendre" va afegir.

En aquest sentit, va recordar que l'inversor català compta, amb el consentiment del Govern, d'un termini de quatre mesos per retirar-se del projecte "si finalment no obté les marques", pel que, remarca "l'únic que pot perdre és el seu temps".

Quant a l'actuació de la Conselleria d'Economia al llarg de totes les negociacions, Garcia la va qualificar d'"un poc dubtosa, ja que m'enviaren per fax els documents dient-me que esperaven que en dos dies estassin signats i després donaren una roda de premsa amb tots els mitjans assegurant que estava tot arreglat".

"M'agradaria veure un altre cas on s'hagi posat una pistola al pit de l'Administració com en aquest" va dir, al mateix temps que va lamentar que, al seu judici, el Govern Balear l'hagi volgut fer passar pel culpable si no s'arriba a dur a terme la inversió de Xavier Camp.

Va recordar tot el procés que s'ha duit a terme per lograr la rúbrica de l'acord per part de totes les parts implicades i va reiterar que no hagués existit cap problema "si el 1993, quan se va crear Nova Generació pel Govern, haguessin aconseguit la propietat de les marques".

"No obstant això -va prosseguir- només logren el dret a ús, sense exclusivitat i en minoria accionarial, malgrat haver invertit més de 1.000 milions a aquesta empresa".

L'operació

L'empresari català Xavier Camp, ex-propietari de Sa-

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

Pancartes davant l'Ajuntament.

Manifestació de treballadors de Yanko d'Inca i Llucmajor davant l'Ajuntament el passat 9 de febrer.

bons Camp, volia assumir la producció i 130 treballadors del grup Yanko, mitjançant la compra del cent per cent de les accions de Nova Generació d'Exportació, actualment en mans dels Albadajejo (53 %) i del Govern (47 %).

Camp va oferir pagar una peseta per les accions que el Govern Balear posseeix a Nova Generació -empresa dedicada a la comercialització dels productes Yanko-, a canvi de la conservació dels llocs de feina i amb la condició que la producció no surti de Mallorca.

L'import exigint per la família Albadajejo (fundadora del grup de calçat Yanko), que, de moment, quedarà fora de la nova estructura empresarial, no es va fer públic.

L'operació s'havia d'iniciar amb la declaració de quebra voluntària de les empreses de l'esmentat grup, amb això es tancarà el procés industrial en aquestes companyies i els treballadors passaran a ser assumits per Nova Generació.

Després, Xavier Xamp havia de comprar el cent per cent de les accions de la firma, que assumirà la producció de calçat "Yanko", a través d'altres fàbriques de Mallorca, mentre es desenvolupi el referit procés de quebra.

Una vegada finalitzat aquest, Nova Generació -aleshores en mans de Camp- s'havia de fer seva la propietat de les marques.

L'oferta de Camp se centrava en el manteniment de 130 llocs de feina respectant l'antiguitat, el compromís d'emprendre la producció amb empreses de Balears durant un termini mínim de cinc anys i la presentació d'un aval de 300 milions de pessetes. La resta dels empleats, uns 40, tindrà opcions preferencials si se produeix una ampliació de plantilla.

Aixímateix, l'empresari assumeix la marca Yanko, "que no sortirà de Mallorca", la compra de tot l'accionariat de Nova Generació, la contractació de l'actual xarxa comercial i el manteniment dels mercats.

Com a condicions, Camp demanava l'accés a la marca sense cap tipus de càrrega o risc i la rúbrica simultània de tres acords amb les parts afectades (creditors, administracions central i autonòmica, i sindicats). ♦

**Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu**

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

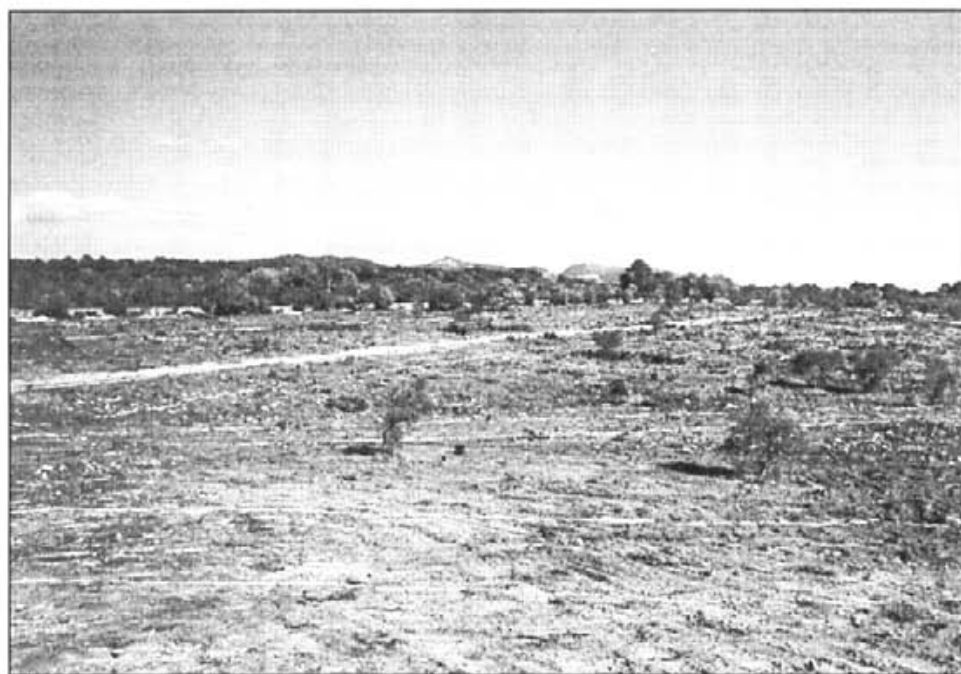
CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

Inclèmencies i sentències

18

Miquel Cardell
Fotos: C. Julià

Tant de rebumbori, tanta temptació censora i tic caciquil, i llavors la meteorologia es posa antàrtica i no permet el públic judici del Carnaval. Quina llàstima, perquè el text que havia preparat S.A. feia fumet (rimava twingo amb cultura de bingo, i no sé que amb karaoke, per exemple: un dia o altre haurà d'acabar publicat, i qui tenguí picor, que grati).

El fet és que malgrat la gelor, multitudinària, festosa i arrufada, la pebs endolada va acudir a la cita, i va fer la processó, quasi corrent sota aquell ruixat que no acabava de ser ni calabruix ni neu. Quina imatge més bella i cinematogràfica, aquell plugim blanquinós, com de grums de sal o vidres de salomó, caient tot lluentors vertiginoses que es confonien amb el fum dels trons que pujava, mentre el dol cercava racons arrecerats o consentia xopar-se i l'home de bulto cremava, poc a poc, però cremava.

El febrer que ha passat no s'estalviava de res a l'hora de desplegar la gamma d'extremituds hivernals. Si valia ulls per mirar l'espectacle de blavors d'un moment de sol entre tant de gris, amb la balconada de la serra endomassada de neu com un fons de prestigi oníric per un paisatge que servia encara els verds foravilers, la groga florida i el blanc sobre blanc dels últims ametlers encara en flor.

I el vent. La ventada udolant, empenyent persianes, alçant teules i deixant a foravila arbres esbrancats, amb cicatrius rossenques de llenya viva que aviat tornaran grisor de nafra estroçada, memòria del vent que, com la vida, fuig amb el mateix passar: és una fugida que arriba. I que deia als pinars arbres arrabassats, esbucats, amb el seu peuet rodó d'arrels enlaire, com els indis morts a les batalles dels nostres jocs infantils, del temps d'abans de madelmsans, ciclic de fa-

mòbil i power-rangers.

Encara podem dir que, aquesta dels pins, és una mort com en acte de servei, natural i neta, amb un punt de glòria romàntica, d'una bellesa entre gòtica i wagneriana. Com a més neta i misericordiosa que la lenta mort que torna clapes grises que creixen als pinars, que aviat tornaran rogenques, com d'un rovell mortal. És l'epidèmia incontrolada de cuques, de bosses, que no minva, i fa pensar en intervencions humanes que han trencat l'equilibri delicat amb que la natura sembla controlar-se en conjunt gràcies a la cega acció de cada una de les espècies. Això i la inoperància d'unes institucions que haurien de vigilar

la salut dels nostres paisatges com qui avicia la matèria primera del negoci.

Més salvatge, amb tints d'escenografia local d'un cant de la Sibília que és realitat planetària, allà on les costes comencen a davallar cap a S'Arenal, davant la benzineria, la visió de no sé quantes quarterades de garriga arrabassades per les màquines, com qui arregussa una moqueta vella i inservible. Les negres fumeres de la garriga acaramullada i cremada per fer-hi una pista de carreres de cotxes. Tot quant havíem mester. Semblaven imatges d'un escarrufador documental de l'exploració salvatge de l'Amazònia: foc i fum i deforestació, aquesta vegada sense operació tortuga que maquillàs de civilitat la malfeta. Fora manies i endavant les atxes, que governen els nostres i estam en campanya electoral i vamos a graznar!

Quina vergonya, i quina ràbia, i quina pena, i quin futur, mentre els

faunes de la vida i la bellesa, perseguits com animals salvatges d'una consciència inadmissible fugen per sempre de Lluçmajor.

Ahora, els papers canten el que ja sabem i consentim: la carretera esdevindrà sole redoblat d'autopista. I

el tren? quin tren? bajanades ecologistes d'una europa que no ens arriba a la consciència, d'una qualitat de vida que no enyoram, ni semblam entendre. No estarem per cotxades, no.

...

Però no tot són males notícies. Especialment positiva, pel que té de demostrar que la consciència esdevinguda lluita d'autodefensa cívica obri camins d'esperança.

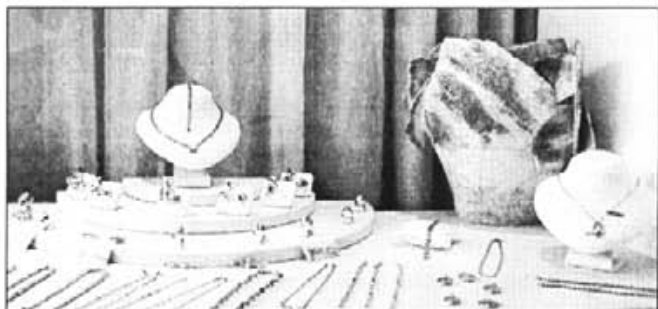
Parl de l'aute que emetia el dia 21 de febrer el Tribunal Superior de Justícia de les Balears en favor dels veïns de s'Estanyol i contra el projecte d'ampliació del Cul Nàutic. A la directiva de la confabulació encimentadora li queda ara la possibilitat d'un recurs al mateix Tribunal contra aquesta decisió, i després, ja només el Tribunal Suprem de l'Estat: veu minvar les seves expectatives.

El que és tremendament significatiu del joc terrible i no sempre obert i sincer que es juga, és que l'únic document que podia aportar la Directiva del Club és la llicència d'obres concedida per l'Ajuntament després del pacte ultraràpid i mai explicat entre Oliver i Rabasco: una

JOIERIA I RELLOTGERIA

A Lluçmajor i a Sa Pobla
 visitau "CAS COTXER".
 Enlloc més no trobareu
 els preus tan bons ni
 la varietat que tenim

Plaça Espanya, n. 24 - Tel: 66 16 02 (Lluçmajor) • C/. Ramon Llull, 42 - Tel. 54 19 65 (Sa Pobla)

licència que es concedia contradient un acord de la plenària municipal. Una llicència contra la qual veïns i oposició municipal presentaren immediatament recurs (foren benèvolts: només la seva voluntat de no crispas excessivament la vida municipal va deturar una acusació per prevaricació contra el batle, que s'havien arribat a plantejar). Hi ha, així, expectatives ben optimistes de cara al que podria ser una històrica victòria del David del seny sensible contra el Goliat confabulador, secretista i fàctic de la rapinya territorial.

...

Si aquesta decisió judicial mereixia un brindis festiu, una altra m'ha deixat sense saber que dir. No acab d'entendre les informacions de premsa que he llegit sobre la sentència del Tribunal Constitucional que absolen Joaquín Rabasco del delictes de desacatament injuriós pel qual l'havien condemnat un jutjat penal i, posteriorment, l'Audiència, ratificant l'anterior sentència.

Era aquell plet que li posaren Tomàs Garcias i Joan Monserrat quan els va acusar de concedir a dit el pintar una escola a un empresari que, segons acusava, els havia convidat després (i aquest és un després carregat d'acusacions) a un viatge a París. El tribunal Constitucional ha al·legat, segons els diaris, la llibertat d'expressió de Rabasco.

I jo no ho acab d'entendre. No

tant per la cosa del desacatament, ja que, al cap i a la fi, en política no n'hi agafen cap que no hi hagi anat, i tot-hom té la pell igual de gruixada, amb càrrec sense, com per la banda de la possible calúnnia.

Vull dir que, amb tots els respectes a l'alt tribunal, el que no entenc és si Rabasco ha pogut demostrar o no les seves acusacions. Si les ha pogut demostrar, ara Monserrat i Garcias s'haurien d'enfrontar a un càstig per haver fet les coses mal fetes. Si no les he pogut demostrar... després de dotze anys de fer de periodista, segueix pensant que la llibertat d'expressió passa per demostrar les acusacions, perquè sinó, jo o qualsevol podria dir qualsevol animalada, i aquí pau i després glòria, jo que sé, per exemple que tal regidor he demanat cinquanta milions de pessetes, o catorze tant se val, per col·laborar a tal estabilitat, o facilitar tal negoci. O plomar qualsevol altra gallina, i llavors ja encaçareu les plomes.

No ho entenc, però si l'alt tribunal diu que, en aquella ocasió, Rabasco no va calumniar ningú, idè amèn. Ego acato.

...

L'absolt, aprofita l'avinentesa per, un cop salvat l'honor, anunciar la pròxima dimissió d'ASI i de l'Ajuntament. Tal com havíem anunciat aquí mateix. Una decisió que potser ens hauria de fer reflexionar sobre les condicions reals del pacte famós.

Sia com sia, a enemic que fuig, endavant i bon viatge. El balanç, ja l'hem fet de mes en mes. Una xerrameca populista, tota ella retòrica estufada i buida, i algun gest d'espectacle electoralista, amb pretensions de salvador de no sé que, i una pràctica política que ha afavorit sempre la política de la dreta més ancestral i profunda, en tots els sentits.

Una retirada que és tan novel·lesca com tota la trajectòria política, i pel que sé, la d'abans i tot, de nuestro líder. Sí, algú hauria d'escriure aquesta novel·la.

Ara, la incògnita de la successió. I del futur d'ASI, que tenia com a principal actiu l'innegable carisma, la capacitat de seducció que explica

el personatge Rabasco, que sempre m'ha fet pensar en aquells venedors de xarops miraculosos per a la impotència, la caiguda del cabell, la diarrea i el restrenyement, tot alhora. Bon viatge. I adéu siau.

...

Mentre escric això, que ha de partir sens falta dilluns dematí cap a la impremta, transcorre freda, mig plujosa, grisa, la jornada d'un diumenge electoral. S'ha acabat una campanya presidida per les televisions, com sempre i la visió espanyolista. Entre els que han fet política dretana i ara amenacen amb la dreta sinistra de la qual només ells ens poden salvar, i els altres, els que coneixem tan bé a unes illes que han "governat" tants d'anys, des de sempre quasi: Vamos a graznar! Vamos a Graznar!

El lector especialment atent, s'haurà fixat que d'ençà de la caiguda de Cañellas dins el túnel de Sóller, no he escrit quasi res sobre política autonòmica ni estatal. Potser s'acosta l'hora de fer un pensament, ara que els ametlers, que escriuria Josep Pla, ja estan batuts. Al manco de moment.

◆

Cartes

Sra. Directora: Voldria informar-vos que m'he negat a realitzar la Prestació Social Substitutòria a l'Ajuntament de Lluçmajor; aquesta negació podria parèixer una qüestió de comoditat o d'insolidaritat. Per evitar això, escric aquesta carta i li deman que la publiqui al mitjà que vostè dirigeix, no solament per ajudar a la difusió de la lluita antimilitarista, sinó també per tal que la gent tenguí una informació un poc més objectiva.

He renunciat a realitzar la PSS a l'Ajuntament de Lluçmajor, principalment pels motius següents:

-Primer, sota la meua consciència antimilitarista, consider que la PSS no és el camí cap a l'abolició dels exèrcits, sinó que crec que és una conseqüència de la seva existència i un càstig per tot aquell que s'hi oposi. Per això renuncio a realitzar-la.

-En segon lloc, consider que la PSS és un reflex de l'exèrcit, amb les imposicions, jeràrquiques i anul·lacions d'opinions i de personalitat de la persona que la realitza. Per això m'hi opòs.

-En tercer lloc, m'agradaria deixar clar que, realitzar la PSS no és una mostra de solidaritat, perquè la PSS és una imposició. Per això renuncio.

-Quart, la PSS més que una forma de solidaritat és tot el contrari, perquè els llocs destinats a prestacions podrien ser ocupats per treballadors/es qualificats, dit això no seria exagerat admetre que la PSS afavoreix l'existència de gent aturada. Per això no l'accepto.

-Cinquè, m'agradaria també denunciar que l'existència de prestacionistes, nega a persones necessitades una assistència adequada i professional. Per això no l'admet.

-Sisè, hauríem d'admetre que l'únic beneficiari de la PSS és l'Estat, perquè així l'assistència social queda coberta amb mà d'obra gratuïta i ni tan sols té dret sindical. Per això no la vull realitzar.

Tot i que la llista de motius per a la meua negació podria ser molt més extensa, consider que és innecessari seguir, només afegir que el fet que existeixen persones auto-

ritzades que puguin jutjar la consciència de persones, com la meua, és un atemptat contra la llibertat de consciència i de pensament. ♦

Joan C. Huguet.

"La consciència ni s'explota, ni es jutja, ni es reinserta".

...

A un xerrador de cafè

Biel Pons

El motiu d'aquesta carta és la de donar l'opinió sobre el tema del patrimoni immoble de propietat privada, debat encetat a aquesta revista per la secció "Xerrades de cafè", per tal de donar una visió contrastada que com a tècnic en la matèria em pertoca fer.

L'escrit de referència planteja el tema de la conservació dels molins fariners com una càrrega per als propietaris, els quals es veuen "forçats a mantenir-los" sense poder treure cap profit. L'autor/a de la secció enfoca el tema des d'un únic punt de vista, el del propietari que exigeix la plena potestat sobre els seus béns i l'exigència, alhora, a que sigui considerat l'immoble com un bé sense cap tipus de valor social.

El tipus de mentalitat, d'ideologia en definitiva, és present en la quotidianitat en molts altres aspectes. Un dels grans cavalls de batalla polític del qual el nostre terme no en defuig, l'urbanístic amb la creació de noves zones urbanes o la construcció a zones rústiques o la protecció d'amples zones pels seus valors ecològics i paisatgístics, és en definitiva la lluita entre dues ideologies, dos conceptes similars als que trespela la secció de referència.

La cultura tampoc és aliena a aquests plantejaments i això és palesa en el tema de la llengua. Sovint s'ha esgrimit

21

**PERRUQUERIA
PUIGSERVER**

HORARI: De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19

Dissabtes
de 8 a 17

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

**TALLER MECANICO
NOGUERA**

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autorizat

ŠKODA
automòbils

piva motor s.a.
C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

com a justificació del canvi d'idioma l'escàs "profit" que se'n pot treure de l'ús del català enfront d'altres idiomes de major abast. El patrimoni històric com a part de la cultura i essent un més dels patrimonis esmentats (territorial, lingüístic i cultural) es veu immers en el debat entre dos plantejaments, dues filosofies.

Quins són els límits del privat enfront de l'interès social? Així com s'ha anat creant una consciència en temes de territori i dels valors ecològics i paisatgístics i avui es considera una barbaritat que un particular talàs el "seu" alzinar o malbaratàs un paisatge d'interès per treure un rendiment econòmic, així com es crea una consciència amb el tema de la llengua i un arrufa el nas quan es justifica que un mallorquí tengui com a llengua materna el castellà per així estar més "preparat" i poder obtenir major profit, la consciència sobre el patrimoni històric és clarament deficient. Quan ha d'esser la divisòria entre els interessos privats d'un bé que ha esdevingut patrimoni d'una comunitat?

De la mateixa manera que la nostra comunitat cultural ha creat una llengua i una literatura i ha configurat un paisatge també és creador i transmissor d'un patrimoni històric-artístic; tot plegat és el resultat d'un bagatge i d'una manera d'entendre i d'interpretar, la conjunció d'un poble i un medi. Valors que pertanyen a la col·lectivitat.

Llucmajor seria el mateix sense unes cases de possessió i unes barraques de roter, sense uns talaiots i unes parets seques, sense uns molins fariners i uns cellers?, es convindrà que no. A l'igual que no seria el mateix sense els materials i les tècniques que ho feren possible. Seria un altre, millor o pitjor però no seria el nostre, no ens sentiríem

identificats.

Crec important el manteniment, millorament i rehabilitació de tot aquest patrimoni, perquè consider necessari que els ciutadans s'identifiquin i sentin com a seu el patrimoni de la comunitat a la qual pertanyen.

Al considerar el patrimoni únicament com una propietat privada, sense cap valor més que l'econòmic s'hi projecta el concepte d'especulació. A l'escrit es pren una postura radical i errònia sobre el cost que suposa per al propietari el posseir un immoble protegit. Un és propietari d'un immoble per voluntat pròpia, ara bé seria natural, i així ho recull l'article 21 de la Llei del Sol, l'obligatorietat del seu manteniment en condicions de seguretat, salubritat i ornat públic, per tant l'obligació del manteniment d'un immoble no és exclusiu d'aquells portadors d'uns valors històric-artístics. A la majoria de països europeus l'estat obliga efectivament al manteniment dels immobles.

Crec que no és ajustat a la realitat dir que un molí ningú no el vol pel fet d'estar protegit, basta pegar una ullada a la quantitat de negocis ubicats a immobles amb interès patrimonial en funció del seu atractiu, utilitzats com a esquer. Dia a dia puja la demanda d'immobles amb "caràcter" per un ús particular, i major és el valor econòmic de l'edifici com més portador és d'aquests valors. Tanmateix, és evident que tot són excuses per justificar la degradació, el malbaratament, fets que juntament amb una mentalitat especulativa han conduït a la situació actual, tal vegada si aquests suposats propietaris ho posassin a la venda i a un preu real se'n durien una sorpresa. ♦

Restaurant

"AL SEU GUST"

CHIEF: PEP MARTÍNEZ

LOCAL CLIMATITZAT

TANCAT ELS DILLUNS

C/. NICOLAU TABERNER, CANTONADA
PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12

Què heu guanyat

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Xerrades de cafè

Les possibles repercussions del circuit de velocitat

Un que escoltava

-Hi ha una bona notícia per als aficionats a la velocitat.

-Alabat sia Déu! Perquè, avui en dia, només hi ha notícies dolentes.

-Sobretot les que donen per la premsa o per la televisió.

-Perquè diuen que les bones notícies no tenen audiència...

-Idò, digués que hi hem tornat, de morbosos, tots...

-Mem, quina és aquesta bona notícia relacionada amb la velocitat?

-La nova és que s'està construint a una finca prop de s'Arenal, un anomenat Circuit de velocitat de quatre quilòmetres, amb altres pistes més petites, però tot per córrer amb discreció.

-Sembla que sí, que és una bona notícia, perquè tots aquells, que n'hi ha molts avui, que tenen la síndrome de la velocitat, amb aquest nou complex es podran esbravar sense molestar els altres ni posar en perill la seva integritat física ni la dels ciutadans.

-A és, diuen que es podran celebrar campionats de Fórmula no sé quina, per a cotxes, campionats d'Es-

panya de motociclisme, i altres proves de caràcter regional.

-Això també pot ser un bon reclam per alturisme que va a s'Arenal...

-A més dels corredors professionals...

-Vltros, per tant, no veis cap caire dolent en aquest nou circuit...

-Jo no, perquè, com deia abans, tots aquests que, tant pels carrers com per la carretera, amollen el cotxe o moto a velocitats suïcides, tendran un bon lloc per esbravar-se.

-I sense molestar fent renou pels carrers, tant de dia com de nit.

-En aquest sentit, també hi poden dur, al Circuit, totes aquestes discoteques i puticlubs que mouen tant d'escàndol i no deixen descansar els estiuiejants.

-Jo crec que el propietari o el promotor d'aquest lloc per córrer haurà pensat també en tot això, hi posarà discoteques, restaurants, i tot el que faci falta per retenir el personal.

-També tendrà una cosa bona, aquest circuit, i és que, com que serà tan renouer, no hi anirà cap "dominguero" a construir casetes als vol-

tants...

-Ja en tenim a bastament, a Lluçmajor...

-Jo, però, no som tan optimista, perquè falta veure com reaccionaran els propietaris confrontants d'aquesta finca, o els partits polítics de l'oposició municipal.

-Sí, perquè, com que això és zona rústica, i suposarà tomar molts de pins i suposarà un fort impacte ambiental, com diuen, ja tenim un altre embull armat.

-Crec que no diran res, perquè tanmateix la cuca o processonària mata molts de pins de la carretera de s'Arenal...

-Qui sap, per ventura amb el renou dels cotes i de les motos, les cuques desapareixen...

-A més a més, actualment, els polítics ja en tenen prou de controlar l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol.

-Bé, però com que diuen que presentaran almenys 5 mocions a cada ple, una parlant de les cuques i del Circuit, tal vegada l'hi afiquin... ♦

*Sabates
Ca'n Gramet*

Venda de mostres • Parells solts

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74 • LLUCMAJOR

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat
(Comare)

**També hi ha servei de
massatges terapèutics**

C/. Rigo, 73 - Tel. 66 24 90

24

Foto: Coloma Julià.

Mans a la feina

CREU ROJA

1.- Marc Fullana
2.- Sebastià Salvà
3.- Joan Miquel Vidal
4.- Guillem Sacarès
5.- Jaume Clar
6.- Benet Llompart

7.- Toni Grimalt
8.- Joan Ripoll
9.- Miquel A. Cantallops
10.- Sebastià Escalas
11.- Benet Monreal

Llucmajorers a s'Aranjassa i Son Sunyer (V)

En aquesta entrevista En Miquel Tomàs i Carbonell "L'amo en Miquel de Son Cortera", nascut a Llucmajor el 9 de gener de 1913, ens conta els seus records de l'Hort de Son Cortera o de Son Mandívil (que és amb el nom que figura a les escriptures). Hem de dir que cada vegada que hi parlem passam molt de gust, ja que les seves descripcions, tant de les feines camperoles com de la toponímia de la zona, són un llibre obert i agradable i sempre ha estat interessat i amatent pel treball d'investigació que nosaltres desenvolupam. És un llucmajorer que estima el poble, la seva cultura, la seva història, donant mostra constant amb les seves aportacions de la seva sensibilitat i saviesa. També volem aprofitar per donar les gràcies a un altre llucmajorer, Mateu Llopart i Pastor, doncs com l'amo en Miquel, pel fet d'haver-hi viscut de jove i per la seva coneixença i sensibilitat cap al tema, ens ha ajudat a completar el treball de toponímia sobre aquestes dues possessions.

-Qui va comprar aquest hort?

-Va ésser un conco de la meua mare, en Gori Carbonell Monserrat. Va comprar aquest i el de *Cas Francès*, que està a l'altra part del camí, al segle passat. Però aquest darrer el va tornar vendre al senyor de *Son Grauet*, amb el qui estava llogat, que quan va saber la barrina que havia fet li va dir que en volia part i el conco li va vendre el més gros i es va quedar amb l'altre.

Aquest hort és un cas curiós, el seu nom és *Son Mandívil*, segurament varen ésser els francesos els qui li donaren, que jo sapi no va pertànyer a s'Aranjassa que pegava just aquí davant i no conec altra finca de per aquí que tengui aquest nom. De tots els voltants és l'únic que no paga "alou" que és un percentatge que es paga cada vegada que la finca canvia de mans.

-Què ens podrieu dir dels fran-

cesos?

-Els francesos, segons tene entès, vingueren al *Prat* a fer arròs i segurament foren ells els qui dessecaren aquest boei i a la part aturonada feren la síquia de la vinya picant dins la roca i sembraren els ceips que jo encara he vist a la vora de la paret.

A l'hort hi col·locaren un molinet baix, de fusta, amb les veles de roba i que el podien girar manualment, era tan baixet que les veles just, just, tocaven a terra. D'aquest tipus de molí n'hi havia una altra entre s'Aranjassa i *Can Prunes* i l'he vist funcionar.

El meu pare deia que els francesos donaven la culpa del seu fracàs al vent de mestral i al mes d'abril (Per ells *Mallorca* seria un paradís si no hi hagués vent de mestral i mes d'abril) ja que "Quan bufa mestral no queda boira en el cel i moltes vegades no plou en tot el mes d'abril"

-A més de s'Hort de Can Cortera o Son Mandívil, té altre nom?

-Molts d'aquesta zona ho coneixen amb el nom de s'Hort de *can Tropell*, és així perquè durant molts d'anys, una cinquantena, hi a estar en "Tropell" que descendia d'*Algaida*.

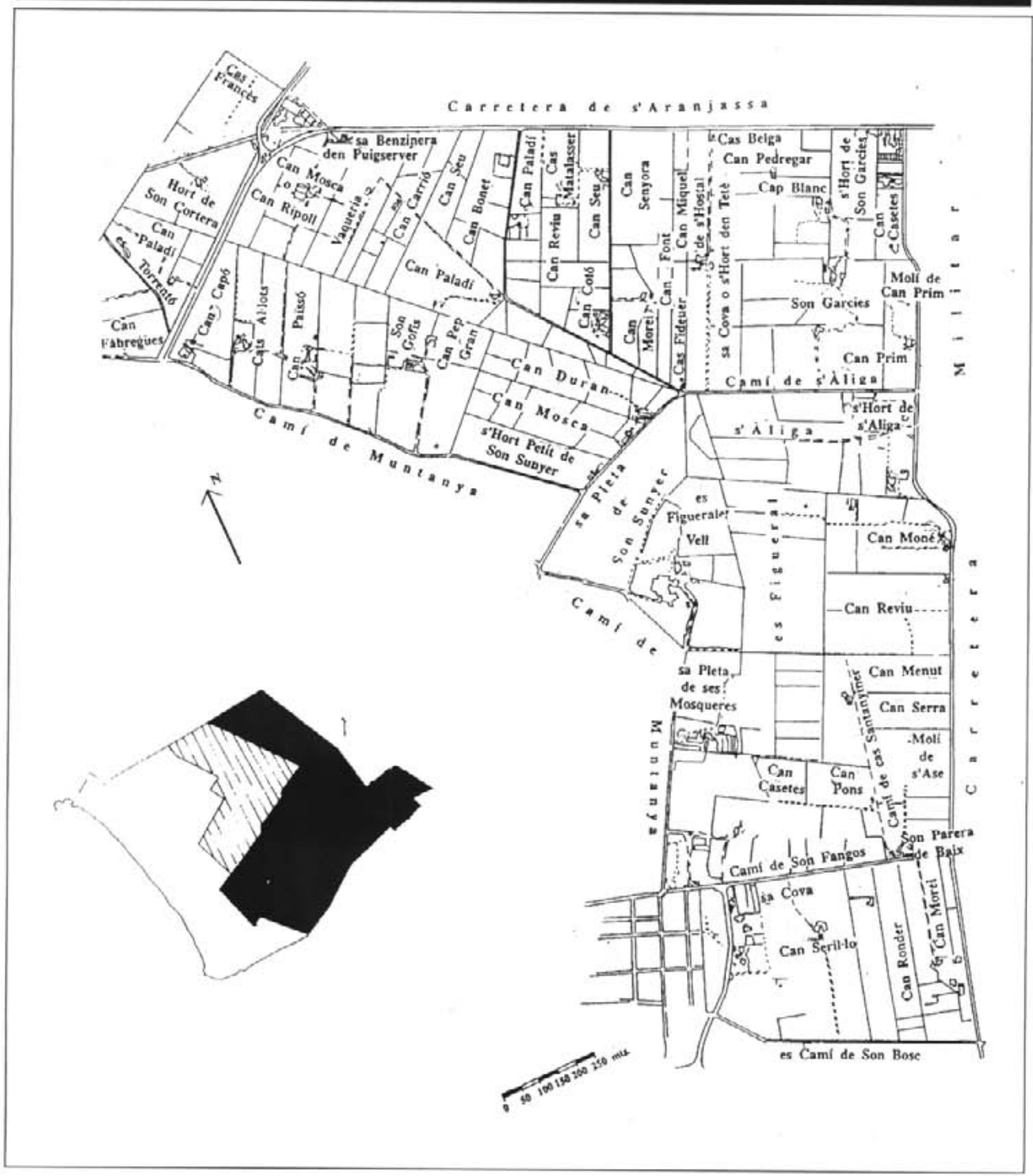
Va ésser aquests anys que férem les cases, la torre del molí i el molí, el safareig, les vaqueries...

Record aquell primer molí que férem, en substitució del molinet francès. Damunt la terrassa d'aquell aixecàrem la torre rodona d'uns tres pisos d'altura i hi col·locàrem un molí de posts, que era un poc just pels mesos d'estiu, treia uns vuitanta-mil litres, el dia de més vent, però aviat l'hortolà pujava a escurçar-ho perquè tot pareixia que es desfeia. El millor vent era el de llebeig i el de migjorn. Per cert una vegada que es va moure un fibló i el pagès pujà dalt de la torre per llevar les posts, va veure com la torre cruixia i de la refigurada es va tirar per avall, caient damunt el caramull de fems, sense fer-se mal.

També és d'aquells temps la sínia que férem per poder ajudar al molí i tenir aigua els mesos d'estiu. Era important regar el blat una vegada havia espigat per tenir una bona anyada, però si el regàvem de dia el sembrat s'ajeia, per això el pagès el regava amb la sínia de nit i l'aigua del molí era pels altres sembrats. La sínia duia una dotzena de cadufos de seixanta litres i, si la bística feia un poc de via, l'aigua sortia de les calçades, cosa que no succeïa amb el molí.

-Què es feia a l'hort?

-La terra de s'Aranjassa és la que ha fet més de tota *Mallorca*, a s'hort, que són unes sis o set quarterades, hi feien feina sis persones de cap a cap d'any i no podien dormir-s'hi. Tot-hom hi feia feina de bon de veres ja que tot estava sembrat sempre, quan es treia una cosa es sembrava l'altra. El dissabte somada de *Ciutat* i el diumenge a *Llucmajor*. Teníem quatre o cinc vaques però amb el que més ens defensàvem era amb els moniatos (allà he vist collites de denou tones de moniatos sembrats damunt el rostoll), sempre n'hi havia més de vuit tones i amb el caramull de bocins, trossos dels que es perdien i arrels engrèixàvem sis o set pores de cent-setanta quilos repartits en dues solls. Els

Correcció d'errors.

Revista nº 163, gener de 1996
 Pàgina nº 22 i 23
 De noms i llocs.
 Lluçmajorers a s'Aranjassa
 i Son Sunyer (III)
 Nº 16 de plànol diu: Can Radoleta
 Toca dir: Can Ros

Maria Can
 Boutique

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
 Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

moniatos s'embarcaven, els encarregats compraven als hortolans i uns dies abans de l'embarc repartien una "sacada", un sac de sacs, més o manco per omplir una toma. Per Sant Miquel, els hortolans tenien molts de nervis, si plovia massa els camps s'anegaven i havien de treure els moniatos i si estaven podrits tirar-los.

-Quin era l'adob que empràveu?

-L'adob eren els fems i els formiguers, però "fems de barri" que el dúiem de *Ciutat* amb els carros només l'empràvem per fer els planters. Els fems de les bísties els mesclàvem amb la palla i l'alga i una vegada havia fermentat l'escampàvem amb el cavec. En els formiguers que eren ben espessos els fèiem amb la llenya que anàvem a cercar a *son Granada* o *s'Aranjassa*, també se'n davallava molta de *son Monjo*, i una vegada s'havia cremada la terra, els caramulls es repartien a cavegades.

-Quins horts de Lluçmajorers hi havia a la vostra zona?

-Tenc record de *s'Hort de Can Mosca* (d'en Gaspar "Mosca" de plaça), *s'Hort d'en Ripol* (de Can Ripoll), *s'Hort de s'Hostal* (de l'amo en Llorenç de s'Hostal), *s'Hort d'en Tetè* (de l'amo en Pere Antoni Tetè), *s'Hort de sa Cabana* (ara és de *Ver-nissa*), *s'Hort del senyor Mateu* (que per cert en tenia dos, *s'Hort Gran*, més a dintre, i *s'Hort Petit*, a la vora de la carretera, on estaven els de can Forner), *s'Hort de can Marroig*, *s'Hort de can Ginard* (d'en Mateu Ginard, que només són dues quarterades), *s'Hort de can Fosquet*, *s'Hort de can Puig*, *s'Hort de can Xeixa* (que només són dues quarterades), *s'Hort de can Gamba*, *s'Hort de can Colometa* (que després xaparen), i després d'un caminó, *s'Hort de s'Aranjassa* (d'en *Canals de s'Arenal*), en aquesta part, el de *son Oms* (que abans de comprar-ho és de can Llopis, el meu pare i el conco anaren a veure-ho i els demanaren, per les seixanta quarterades, dotze-mil duros, just les cases els valien, però ho trobaren molt) i *son Oms Nou* (de can *Oliver*). També en *Ventureta* en té un dins *Son Sunyer*.

-Quin és el motiu que va fer que llucmajorers comprassin en el prat i a la part de damunt de son Sunyer i s'Aranjassa?

-Totes les possessions velles d'aquesta zona estan damunt els turons que enrevoltaven el *Prat*. *Son Sunyer*, aturonat, *s'Aranjassa*, aturo-

nat, *son Oliver*, *son Olms*, *son sant Joan*... totes aturonades, la raó eren les malalties que duia el *Prat*. Això és la raó que va fer el que molts de llucmajorers quan varen comprar en el prat, també compraren un bocí de terra a la part alta, posant-li el mateix nom a les dues finques.

-Quina era la raó que feia que molts de llucmajorers comprassin en aquesta zona?

-Les raons eren moltes però la més important eren els diners. Hi ha una cançó que diu:

A Sant Jordi vaig anar,
per guanyar més doblers,
m'hagués convengut més
guanyar-ne pocs i cobrar.

-Quin temps feia?

-Llavors el *Prat* es negava uns quants pics a l'any, la síquia que hi ha feta és per treure l'aigua. El torrent, que té uns cinc o sis metres d'amplària anava ple, però l'aigua corria a poc a poc ja que el rost és lleuger, quan la torrentada minvava, els hortolans obrien síquies cap a sa Síquia per treure l'aigua a la terra.

Record que el torrent principal, es *Torrent Vell*, no passava per aquí, es trobava entre *sant Jordi* i *can Prunes*, on he vist una amplària de més d'un quilòmetre, i d'aquí cap a *s'Hort de can Ripoll* i d'allà cap al *Pillari* passant per baix del pont del tren i per *Sometines* sortia a la mar.

He vist moltes torrentades, llavors plovia molt més que no ara. Aquest prat té moltes branques que el nodreixen. Si ve de *Xorrigo* duu poca aigua, perquè recolleix la de prop, si ve de més enfora dura més temps. La darrera, que vengué de *Xorrigo*, va ésser l'any en què va aparèixer la "rusquilla negra", una cusa que s'ho menja tot, no deixava cap planta. Com qui feia uns mesos que no havia fet res la claveguera estava oberta i entrava a l'hort molta d'aigua, la "rusquilla negra" es tocava a l'hort, i el pagès i jo deixàrem que l'aigua ho negàs tot. Al matí les cuques havien pujat a tot allò que sobresortia de l'aigua fent cagarrells. La negada va durar dos dies.

S'Aranjassa era mal plujós. Si partíem d'aquí, hi ha aquesta retxa entre *can Cura* i el *Torrent de can Amorós* que sempre hi plou doble que per aquí, però a *s'Aranjassa* encara hi plou manco que a *Lluçmajor*.

-Quan es va desbaratar l'aigua?

-Va ésser després de la Guerra, una vegada que s'establí *son sant Joan* i a tots aquells horts es posaren a

treure aigua del subsòl i el tros de *Prat* va ésser dessecat, quan l'hortolà vengué a *Lluçmajor* i ens va dir que havia regat les mongetes i s'havien mort.

-Què ens podríeu dir de Camí de Muntanya?

-Jo no tenc record d'haver-ho vist funcionar, però n'he sentit parlar d'ell, duien les ovelles de *son Granada* i *sa Torre* a la finca del *Teix*, que totes eren del mateix senyor. Les ovelles estaven dins les finques de *sa Marina* fins que hi havia menjar i després les duien a la muntanya. Deien que si era l'hora de dur-les al *Teix* i els pastors no havien començat a recollir-les, elles es juntaven en guardes d'una cinquantena i partien totes soles pel camí.

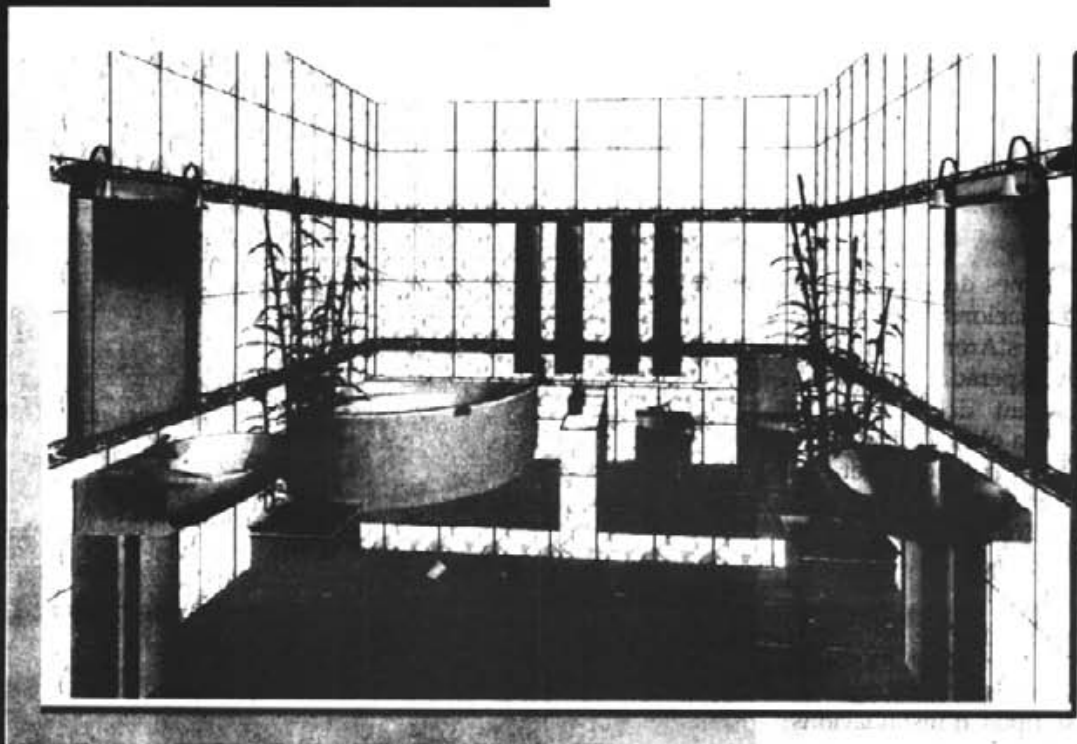
Aquest camí ve per *son Eriçó* i surt a devora *s'Hort de Son Verí* i quan és a *ca n'Aulet* pren a la dreta i cap a *ses Cadenes* i *es Pillari* i passant per baix de *son Sunyer* ve cap aquí.

-I de la caça, què ens podríeu dir?

-Els hortolans menjaven tots els conills que volien, però per caçar no empraven l'escopeta, els agradaven més els cans i les senderes. Record una cussa, ja vella que el meu pare l'havia regalada al nostre pagès, que tota sola partia de les cases i anava a *son sant Joan* d'on tornava amb un conill fins que un dia el garriguer la deixà ajaguda d'una escopetada. A aquesta la va seguir un ca, també nostre que era el ca de caça més alt, gros i ben plantat que he vist, un dia que bescajava per *son sant Joan*, el senyor el va veure i el volgué per les seves cusses, el tracte que va fer amb l'hortolà va ésser que si el garriguer el veia dins la possessió no li diria ni bon dia. Aquest ca va acabar a *Palma* vivint com un rei, un ciutadà el volgué per la planta que feia i en pagà dos barrals de bon vi.

-Què hi havia restes talaiòtiques a ca vostra?

-Que jo sapi no, però tenc por que no hi hagués un talaiot a on és ara *can Prunes*, ja que quan era jove en aquest tros li deien *sa Talaieta*. A *cas Francès* hi tenien un tros que era *sa Talaieta* i estava ple de pedres grosses i les restes ho pareixien. ◆

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la
vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

D'ofici ... Peixatera

Catalina Tomàs i Paniza

Celso Calviño
Franc Jaume
Joan Jaume
Foto: Coloma Julià

Na Catalina Tomàs i Paniza "Cossi", va néixer un catorze de febrer del 1929 a una de les barraques de s'Estalella, era filla del Patró Damià Tomàs i Roig "Punta" i de na joana Aina Paniza i Jaume "Cossi". La seva vida està lligada a la mar i a s'Estanyol de Migjorn. Les seves vivències d'infantesa i joventut ens traslladen a una altra època i ens serveixen per conèixer un poc millor oficis que avui, gràcies a la ciència i la tècnica, han sofert un fort canvi.

-On vàreu néixer?

-Els meus pares vivien a una de les barraques de s'Estalella, la senyora donava el solar a canvi d'un quilo de peix cada any i l'obligació de cuidar la barraca i no deixar que s'esbucàs. En aquell lloc va ésser on vaig néixer, la meva mare em contava que varen haver d'anar a Lluçmajor a cercar la comare i quan vaig haver nascut, ja era massa tard per acompanyar-la al poble i va haver de romandre a la casa, al mateix lloc que la partera; aquell vespre passava un bon oratget i la porta pareixia una barrera. Record que hi havia tres grups de barraques, el que mira a la mar, on es troba la de can Revira, on hi havia la nostra (la de can Cossi), i dues més, i amb un poc de biaix un tercer grup, avui desaparegut, de dues o tres barraques i una barraca de carro, on una d'aquestes era del conço en Joan Tomàs i Roig "Punta" i tenia una cisterna que encara hi és.

-I dels vostres records de joventut?

-Després els meus pares compraren un solar de vint-i-cinc pams de façana al carrer Migjorn número 19 que era de sa madona de Son Fideu

(vint-i-cinc pams, vint-i-cinc duros) i els dies de mal temps anaven el meu pare i el mariner a les pedreres de s'Estalella, devers l'Observatori, a treure peces de marès per fer la casa. Deixàrem la barraca, que es va fer malbé i la senyora la va fer arreglar i va tornar a ésser seva, i passàrem a viure a la nova casa. D'aquells anys tenc record d'haver anat a l'escola de s'Estanyol, molt poc temps, amb la mestra Maria i de molt nina haver començat a fer feina a foravila, a son Durí, on guanyava un duro cada dia. Després vaig passar a ajudar a la meva mare fins que me vaig casar als vint-i-un anys i el meu home va canviar la foravila per la mar. I quan el meu pare va morir l'any 1956 jo anava amb el meu marit a pescar, fent de mariner.

L'any 1979 venérem la casa del carrer Migjorn, que era de tots els germans, i férem aquesta casa, del carrer Paramola, on ja teníem el solar.

-Quins eren els oficis dels vostres pares?

-El meu pare, era pescador. Si bé,

quan jo era de draps, durant un temps es va fer foraviler a l'hort d'aquí a prop degut a la desgràcia que va tenir el seu germà Joan que juntament amb en Biel Fullaní, casat amb na Margalida Bunyolina, i un català que els acompanyava es varen perdre un dia de temporal a Cabrera (Estaven a una vorera de Cabrera amb una altra barca, i el vent es va girar, i els mariners deien "volta vent, volta punta", i a la nit varen veure que el vent els pegava de ple i l'altra barca els va dir que partien cap al port, ell contestà que també hi aniria però que primer havia d'anar a treure uns moranells que tenia a cala Estreta, tot això ho feien a vela, i ja no el tornaren veure). El meu pare va recórrer, amb una moto, totes les platges de Mallorca cercant les restes del llaüt i demanant noves però no va trobar res mai. Va ésser quan va voler deixar la pesca, però l'aigua de l'hort era salada i allò no era lo seu. A més l'amo en Mateu Ripoll hi va anar i li va dir: "tu no has nascut per fer de foraviler, tu has nascut per fer de pescador, vendràs amb mi, te comanaré una barca així com tu voldràs, li posarem el motor que vulguis" i fins que no va haver dit que sí no el va amollar. Varen comanar una barca a Ciutat i quasi es varen barallar amb el barquer perquè deien que era massa altarsosa, era el "Lulio" que es va perdre amb una tempesta molt grossa que hi va haver al moll de Ciutat devers l'any seixanta. I fins a la seva mort va fer de pescador en la barca de can Ripoll.

La meva mare, era peixatera, anava a vendre el peix a Lluçmajor, amb un carro i una egua en bon dematí. I abans passava per algunes possessions on li tenien comanat el peix. A Lluçmajor es passejava pels carrers amb un carretonet i tocant el corn per cridar les madones.

-Com es conservava el peix?

-L'agafat a la prima, col·locat dins un caixó el penjàvem a uns ganxos a

l'enramada del coral tota la nit a la fresca i així la serena no hi queia damunt i es conserva fresc. A l'hivern quan pescàvem calamars els posàvem a la nit damunt la fenyedora, la post del pastar, estesos. les morenes, que per cert agraden molt a Lluçmajor, les guardàvem dins una bota i només les pegàvem un cop al cap i un altre a la coa perquè fossin vives quan arribassin i encara es moguessin damunt la pedra. A jo ja m'havien avisat que tendria un denou fent-ho d'aquesta manera i un dia venint cap a Lluçmajor, quan ens aturàrem a les barreres amb dos poals plens de morenes i tapats amb tapadores fermades amb fil ferro, vaig veure que una posava la coa entre el poal i la tapadora i com que en posar coa surten, hi vaig anar amb la mà i ella o una altra em va fer un bon tall, però mig curada encara vaig vendre aquells poals.

-I de secar peix, que ens podríeu dir?

-Nosaltres no en vàrem secar mai, però vàrem tenir un mariner, en Francisco Maricosta, que era de Formentera, que en secava: un tremolor, una ferrassa, una rajada, però es va escalivar, un dia el va posar al sol, i si bé era l'hivern, el peix que tenia amb adob es va omplir de mosques d'aquestes blaves.

-Com era la vostra feina?

-Ben prest recollia el peix agafat a la prima o bé anava a esperar la barca, si tenia calat a prop. I després partia amb la bicicleta, carregada amb quatre senalletes, tres al manillar (una a cada part i l'altra enganxada a la pipa) i una a darrera, i cap a Lluçmajor a vendre el peix a la plaça. Més endavant el meu pare va comprar una Virot, una moto que només tenia una marxa. A la peixateria, vaig tenir la mateixa pedra trenta anys, era el primer lloc a la dreta entrant per la part de Lloc Sagrat, i la cosa no va anar malament.

Als anys abans dels setanta hi havia peixateres que venien el peix pels carrers del poble, la meua mare n'era una d'elles el mateix que na Margalida Bunyofina, na Malta, sa Salinera, ses Revires, sa Murera i més. Anaven amb uns carretonets amb rodes de bicicleta i pintats de colors vius, quasi sempre blau o verd, duien el peix a la vista, unes balances i una senalleta amb les eines: les ganivetes, el tallant, l'acer i unes estenalles, i no els faltava el corn que tocaven com a reclam per a les madones. Aquestes peixateres ens compraven el peix a nosaltres o a en Ramon que el duia de la Llon-

ja de Ciutat, a la primeria venia amb una moto amb un carretonet al darrere. Ens compraven un poc de cada classe, per tenir variat, i els peixos grossos a talls (els clavells, les rajades o una tintorera, de les que duia en Ramon de Ciutat ja que moltes vegades pesaven més d'una quarantena de quilos, la meua mare que quasi sempre era la que feia els boeins es quedava amb la part del galtot que és la més gustosa i la que més aviat era venuda). Després els venien a la menuda pels carrers. Es venia molt més peix fresc amb un dia que ara en tota la setmana.

-Quin era el temps de més venda?

-El millor temps pel peix era el mes d'octubre, era la plena de les llampugues, dels molls...

Però per a la venda, la Corema, el primer dia, el Dimecres de Cendra, la venda era grossa i després cada divendres i dimecres fins arribar a Pasqua. Nosaltres a la Corema fèiem l'espès de bon de veres.

Altres moments bons eren els dies de festa i a l'estiu, a peu de barca, la gent pareixien falcons i el peix ens fugia de les mans. Avui no hi va quasi ningú a esperar les barques per poder comprar un poc de peix fresc i això que hi ha bons patrons que pesquen per aquesta contrada com són en Maimó, en Miquel d'es Pas, es Morenet, n'Horacio, es germans Cortès, en Jordi "Peixató" i d'altres

-Quin era el peix de tall?

-El peix de tall eren els gatons, la rajada (la millor és la que té botons i té unes pues damunt l'esquena, és la verdadera, però no ha d'ésser massa grossa, si és masele... no és tan fina), la ferrassa, la mussola i el clavell. Tot el peix de tall es venia pelat, feina que fèiem amb una ganiveta i un pedaç o si feia falta amb les estenalles, tant si era sencer com si era un tros. Aquest peix era el millor per a les coques amb verdura.

-A més de vendre a Lluçmajor anàveu a d'altres pobles?

-Cada dia de la setmana anava a un lloc. El dilluns a Montuiri, era el dia de mercat, el dimarts a Porreres, el dimecres a Lluçmajor, el dijous a Campos, a la plaça, prop del mercat, el divendres a Lluçmajor, que era el millor lloc de venda, i el dissabte a Campos. Tant a un lloc com a l'altre tenia uns clients fixos que ja ens tenien el peix comanat, unes madones volien uns calamars o unes sípies, altres desitjaven un peix determinat, unes aranyes, unes galinetes, unes pe-

lees, uns molls (millor els d'arena que són més vermells i gustosos que els de roca més blaus i amb gust més mariscós, marisquegen o cranquegen), unes tallades de déntol, bonítol, anfós. Un dels peixos amb més pressa era el cap-roig, n'he xapat un entre quatre persones, la part millor és la de s'aleró. També l'escórpera.

-I de menjars?

-A moltes les vaig ensenyar a menjar la butza del cap-roig una vegada neta i un poc fregada amb sal per fer el fons d'una paella, i acabaren comprant la butza de les morenes, avui les peixateres la tiren i no miren prim.

La llampuga, que començava a pesar-se el mes de setembre tenia la plena el mes d'octubre, damunt les fires, era un peix comú però bo per fer uns fideus, frita amb pebres vermells, amb escabetxo...

I per fer escabetxat el peix de tall, rajades, mussoles, clavells.

El peix barat eren els tords, els esparralls, les escórperes, el peix de prema.

El moll és un peix que fa els dos plats del menjar. Amb els caps es pot fer un arròs i la resta frit o torrat fa el segon.

El millor peix per torrar és l'anfós, el cap-roig, l'escórpera, i frit els raons, les vaques.

Per fer arròs els congres i les morenes, que del llombrígol cap enrera tot és una espina que fa un bon brou i a un dit de l'ombrígol cap al cap no en tenen cap. I no podem deixar de banda les vaques, si fessin dos quilos no tendrien preu de bones que són.

I per sopes un sard, una escórpera, tot el peix és bo. Una rata, les galinetes

El lluç és molt bo

El peix com més prop del sol millor, entre vint-i-cinc i quaranta metres hi ha el millor i més gustós.

-I de marisc?

-El meu pare duia de Cabrera cranques de mig quilo i fins a dos quilos, de vegades n'omplien un sac i si n'agafaven moltes, les darreres les esclafaven a la banda perquè rompien les xarxes. Les cranques sempre han anat molt cares i eren males de vendre (a tres pessetes). La millor era la femella.

Les peixateres, anaven a fer la prima dels cranques i cornets, i també agafaven pegellides i si era temps d'espàrrecs no era estrany veure'n uns manadets damunt la pedra. ♦

El judici del carnaval

L'escenografia i ambientació acostumades. S'HOMO DE BULTO i EL POBLE EXPECTANT ja hi són. Entra el SECRETARI, i crida:

Secretari:

Bona gent de Lluçmajor:
escoltau amb atenció
¿Voleu saber què és justici' ?
Vegeu idò aquest judici
que ara s'ha de celebrar
contra aquest mal ciutadà
que en diuen s'homo de bulto.
¿Trobau que mereix l'indulto
o que ha d'anar a la foguera?
¿Trobau que vos fa peguera
o, al contrari, li feis amic?
Pensau-vos-ho mes d'un pic!
Mentrestant, i sens escàndol,
savis d'un i altre bàndol
(vull dir el defensor, el fiscal
i un jutge fenomenal)
decidiran en nom vostre
què n'hem de fer, d'aquest hoste,
si és culpable, innocent,
bon al.lot o mala gent,
i si el declaram "bassura"
o regidor de cultura.

Jutge:

Secretari, ja basta de renou!
Crides com un que li estrenyen un ou,
i jo, que due un cap com una purga,
no he de mester res més que aquesta murga
per acabar de fer els deu reals justs!

Lletrat de la defensa:

Això són els excessos amb els sues.
El rei ja ho diu, que en beure massa
n'hi ha que veuen parkings davall plaça
o com els qui comanden a Madrid
que es pensen que mos xupam el dit

i per això volen ¡oh Mare mia!
universitat sense autonomia.

Fiscal:

Oh, lletrat mal lletrat i impertinent!
Això no ho diuen, davant de tanta gent!

Jutge:

Calli el fiscal! (Assenyala el POBLE)
¿Qui són aquests d'aquí davant?

Secretari:

Senyor, és el poble expectant,
amb fam i set de justici'

Jutge:

Oh, Jesús bon Jesús, el meu suplici!
Allà el poble, i aquí, la gran migranya!
(A PART) (i tot per culpa del rom i la canya:
Festes de Carnaval! Vaja un desastre!)
Diguès, però, secretari banastre:
perquè no arriba encara el senyor batle?

Secretari:

Cerca majoria estable
crec, per devers s'Arenal

Una veu:

Ja ho val

Lletrat de la defensa:

D'això en die jo tenir una barra immensa.

Jutge:

No vulgueu esser tan prompte, lletrat de la defensa
Si callam tots, podrem envestir la qüestió:
secretari, vejam quina és l'acusació.

Secretari:

Ara, senyor, vos ho dic.
És de públic enemic
que acusen aquest subjecte,
que sense cap respecte
per la moral i els costums
ha escampat arreu els fums
del vici i la saragata,
i també, parlant en plata,
del rom, el vi i l'alçapiu.
Per això molta gent diu
que convé anar als tribunals
-com els presidents corruptes-
i així aclarir tots els dubtes
en veure si els principals
donen condemna o indulto
al susdit homo de bulto
que ens ha enviat el dimoni.

Una veu:

(CANTA) To-ni Bi-bi-lo-mi...

Jutge:

Callau, vos dic! ja no hi veig de cap holla!
Ja tenc un cap com el túnel de Sóller...
Però ja no podem perdre més temps:

digau, lletrat, els vostres arguments.

Lletrat de la defensa:

Amb la vènia, senyor jutge.
Crec que cap ciutadà rebutja
la festa i l'entrenament.
Que la bulla agrada a la gent
me pareix que és cosa clara,
i que tant na Bet com sa mare
deixen de fer cares esmusses
quan se poden gratar les puces
i amb disfresses anar de ronda
per deixar de fer tanta bonda,
que fins i tot els canyellistes
s'obliden un poc de les llistes
com a mínim, un dia en l'any.
I per això no és gens estrany
que aquest que ara veim acusat
sigui de tothom estimat:
ell du sarau, gresca i lulea
a Lluçmajor i a Galilea
i un poc ens distreu de les ronyes
d'Ajuntaments pocavergonyes.
I això que dic no és cap bunyol,
com el Club de S'Estanyol;
tots sabem que, per carnaval,
¡sino fan tala fan pardal!
i que en força en el canut
tots passam gust de fer el barrut
(vos mateix magistrat il·lustre,
fa estona que mostrau el llustre)
i que més brut que el carnaval
és, per exemple, el cas GAL,

o un trànsfuga qualsevol
sense moral ni consol.
Per tals motius, jo sol·licit
que tenguem seny i bon sentit
deixem que visqui el Carnaval,
que és bona gent i no fa mal,
i que no ens causa cap ofensa.

Una veu:
¡Visca el lletrat de la defensa!

ASSESSORIA FISCAL, COMPTABLE
I LABORAL

magdalena oliver fiol
economista

sebastià salvà morlà
graduat social

declaracions de renda, mòduls, IVA,
societats, comptabilitat d'empreses,
nòmines, assegurances,
jubilacions, atur

C/ Sant Joan, 36
07620 - Lluçmajor
Tel. 12 08 43

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

ASSEGURANCES:

SANITAS

IMECO

ASISA

AXA (MARE NOSTRUM)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Jutge:
He dit silenci! Mal vos pegàs rampa...!

Una veu:
Qui fa la llei, fa la trampa

Jutge:
Això ja és massa! ¿O no teniu mesura?
Com un viatge en Twingo, em feis pujar l'agrura...
Bono, fiscal, vos toca dir la vostra.

Fiscal:
Aquí, Senyor Jutge, teniu la mostra:
se'n fot el poble del mort i qui el vetlla
quan du careta i se'n va de revetlla.
Amb una màscara es perd la vergonya
i tot es torna marinera conya:
l'autoritat se la passen pel forro,
homes de bé se'n duen un bon porro,
mascles se posen faldes i pitram,
dones passegen eines de més d'un pam,
el rector, el metge i el batle fan planta
talment un ase que ja no s'aguanta,
n'hi ha molts que tenen el més gran fiasco
en veure que el Messies nom Rabasco
i a tots fa riure que una nina amb un Twingo
tirí endavant la cultura del bingo,
que és la cultura de la molta bufera
i d'anar caminant de cap enrera.
Inclús els batles van a karaokes
i miren de passar per cantants rockers.
I no diguem tots aquells que s'engaten
i llavors, com en Canyellas, ¡escletan!
I tot això, magistrat, té un culpable,
que no és d'altre que aquest gran miserable
que avui jutjam pels seus pecats immensos.

Sempre ajudat d'una colla de pencos
el Carnaval la mala vida escampa,
i més li agrada i millor se la campà
com més desverí pot fer anar endavant.
Per tot això, en nom del poble ignorant
ara, jutge, demana aquest fiscal
l'execució prompta del Carnaval:
que avui mateix sia mort i penjat,
ferit, burlat, encès i incinerat.
El pesemé vol sense demora
que s'estreni la incineradora.
Que no quedi tan sols ni la memòria
de la seva indecent i bruta història.
I després, que el passegin dins un carro...

Unes veus:
Beneitarro!!!

Fiscal:
Jutge, ja ho veis: tenc més raó que un sant.
El poble ja s'està desbaratant...

Jutge:
(FREGANT-SE EL CAP)... un altre pic, i jo ja no puc pus
Dic la sentència: jo don el sus
perquè aquest malfactor el tirin al foe
i allà s'hi cremi tot, a poc a poc.
I faré el mateix amb tot element
que vulgui fer moure la nostra gent.

Unes veus:
Oooohhh!!!

Lletrat de la defensa:
Això no és just! ¿O no senti la gent com plora?
Si mor el Carnaval, senyor, serà en mala hora!

Jutge:
Lletrat, no vull que per res més me ploris:
el penjarem i el cremarem, i foris!

Un veu:
I tot en orris.

(ARRIBEN TRES ENCAPUTXATS TOCANT TAMBORS)

Secretari:
Tambors! Crec que ja arriba el batle!

Fiscal:
No, són botxins, amb la flama inflamable

Unes veus:
Déu mos guard d'un ja està fet:
en cremar, la palla ret.

Lletrat de la defensa:
No hi ha remei: ens torna a fer la trava
aquest fiscal xerec i amb mala bava.

Fiscal:
Idò un altre any no faceu tant de flobis.

Unes veus:
Ora pro nobis
Amèn. ♦

Noves represàlies de la Junta Directiva del Club Nàutic de S'Estanyol

Josep Buades
Coloma Ramon
Damià Verger
Macià Buades

La Junta Directiva del CNE (Club Nàutic S'Estanyol), fa quasi un any, fou denunciada pels socis de número sotassignants per ocultació i tergiversació de documents (negar-se a mostrar el llistat de socis, el llibre d'actes i els comptes del Club), violant l'article 15 dels estatuts del CNE, que diu "Los socios de número tendrán además, los siguientes derechos:", a l'apartat c), "Conocer las actividades de la Asociación y examinar su documentación".

El mes de febrer d'enguany, el nostre advocat ens comunicà la resolució Judicial, segons la qual efectivament tenim dret a consultar la documentació (òbviament), i que reproduïm textualment:

Procuradora de los Tribunales Doña María José Andreu Mulat, debo declarar y declaro que los codemandados deben facilitar a los actores, cuando lo insten, la relación de socios de número y fundadores del "Club deportivo", individualizada con nombres y apellidos y nº de cada asociado, así como la cantidad total de inscritos a la fecha de cada solicitud escrita; condeno a las partes litigantes a estar y pasar por las anteriores declaraciones y sus naturales consecuencias; así hacer expresa imposición de las costas procesales causadas en esta instancia.

Contra esta Sentencia podrá interponerse en este Juzgado Recurso de apelación en el plazo de cinco días a contar desde su notificación.

Así por esta mi Sentencia, cuyo original se unirá al legajo correspondiente y testimonio a los autos para su ejecución, definitivamente juzgando la causa en primera instancia, lo pronuncio, mando y firmo.

PUBLICACION. -Dada, leída y publicada ha sido la anterior Sentencia, por el Ilmo. Sr. MAGISTRADO JUEZ que la suscribe, el mismo día de su fecha, mientras se halla celebrando Audiencia Pública con mi asistencia, de que doy fe.

Ante mí.

Els sotassignants demandaren així mateix a la Directiva, en forma d'impugnació de l'Assemblea celebrada el 29 d'abril de 1995, per haver obviat sistemàticament un bon nombre d'estatuts, que seria llarg ara exposar, referents a la dinàmica formal, als sistemes de votació, o als sistemes d'entrada de nous socis de número. En general, a l'Assemblea no es produí cap votació ni res semblant, es preni el nom dels socis que no estaven d'acord en aprovar uns comptes no documentats, i prendre el nom era recollit en acta com a vot en contra, sense comptar vots positius, negatius i abstencions. Qui no deia res, votava sí i qui deia coses, votava que no, i havia de donar el seu nom. No es

diu això coacció?. Pel demés, el President parlava amb micro, i no va cedir la paraula pròpiament fins a "precis i preguntes", quan tot ja estava fet.

El mes de novembre de 1995, es persona a casa de Josep Buades la Notària a qui pertoca la jurisdicció on es troba el seu domicili, la qual li llegí el requeriment segons el qual la Junta Directiva del Club Nàutic de S'Estanyol havia acordat per unanimitat la suspensió dels seus drets com a soci de número durant un any, prohibint-li l'entrada dins el recinte del Club, i informant-lo que, mentrestant, es procediria a incoar l'expedient sancionador que implicaria la seva baixa definitiva com a soci de número.

El motiu al·legat és que, amb les seves manifestacions a la premsa, de dia 29 de setembre, havia violat l'article 19 dels Estatuts, que diu que els socis podran ser sancionats si atempten contra els interessos del CNE. És evident que aquestes mesures són preses contra ell de manera simbòlica, perquè les seves declaracions les fa com a President de l'AVV. Per això tots els membres de l'Associació de Veïns se senten igualment expulsats del recinte del Club, tan si són socis com si no.

La Junta Directiva no entén que, quan en Josep Buades ha parlat a la premsa com a soci de número del CNE, ho ha fet defensant els interessos de l'entitat, que són els seus.

Mentrestant en Josep Buades, arrel de la seva sanció, no volent creure-la possible, la seva dona, el seu pare i el seu fill, anaren al Club el dissabte, dia 4 de novembre a prendre una copa. L'amo del bar els digué, de part de la Junta Directiva, que no els podia servir a cap del matrimoni. Van demanar el llibre de reclamacions, i resultà que no en tingueren, i mentre això succeïa, el fill del Sr. Amer (Vicepresident CNE), passà dient "ara ja deixen entrar a qual-sevol aquí...", i procedí a proferir-los insults. Recentment algun membre de la Directiva ha amenaçat físicament al pare de Josep Buades.

Poc després, en Josep Buades passava per davant el Club amb el seu fill de 5 anys. Aquest li demanà si podien fer una volta per l'escollera i una bona engronsada al pare infantil del CNE, donat per Sa Nostra. Els advocats havien dit a Buades que podia entrar al recinte, doncs la notificació de la sanció no era, si més no, formalment correcta. No es va torbar el mariner a comunicar-li de part de la Junta que havia d'abandonar el recinte, a la qual cosa contestà que no pensava anar-se'n, per considerar inhumà i impropï d'estanyolers provocar aquestes situacions davant un nin que, si ho vas a cercar, és soci infantil. A l'instant comparegué el Sr. Ginard, el Sr. Martorell, el Sr. Rigo i un altre que no va conèixer, i a força de crits intentaren engegarr-lo, dient que eridarien a la Guàrdia Civil, etc. En Josep Buades expressà, entre crits i coaccions, els seus raonaments, però optà per sortir del recinte. El vespre acabà amb una crisi asmàtica del nin, producte del nerviosisme i la natural afectació de veure treure el seu pare del Club.

Posseïdors de la veritat, els actors de l'escena, denun-

ciaren a Josep Buades per entrar i negar-se a sortir. Això li agradà molt, ja que on no tenia testimonis, ara els autors de la malifeta havien anat ells mateixos a cantar de pla. Encara que, de totes maneres, feu el que calia: interposar una querrela criminal per coacció. Més quan resulta que el 22 de febrer passat, en Josep Buades rebé la notificació del jutjat, sobre la resolució respecte a la seva sanció, suspensió-la. Reproduïm aquí textualment els seus fonaments jurídics:

"Como indica el art. 19 de los Estatutos del Club y en el que se ampara la Junta Directiva, la suspensión temporal de los derechos de socio es una "sanción" ante una falta que no revista el carácter de grave. Así pues, y sin prejuzgar si los motivos que dieron lugar a dicha sanción son los oportunos, así como sin predeterminar si los mismos constituyen o no falta y si ésta es grave o leve, lo cierto es que la medida de suspensión temporal de los derechos de socio se configura como una SANCION y es evidente que la Constitución no ampara la posibilidad de que se impongan sanciones sin previo procedimiento sancionador.

Las normas jurídicas invocadas por la parte demandada, aluden a la posibilidad de adoptar medidas de carácter cautelar en el curso de procedimientos sancionadores pero lo que no es admisible es que se impongan sanciones como si fueran medidas cautelares para garantizarlas.

Ante ello, debe acordarse la inmediata suspensión de la medida sancionadora adoptada en el punto primero de la Junta Directiva de fecha 14-10-95 ya que, de no hacerse así, cabría la posibilidad de que la eventual estimación de la demanda fuese ineficaz ya que se habría cumplido la sanción antes de poderse resolver acerca de su legalidad".

Deu ser per això que aquesta vegada, a l'hora d'expulsar gent, ho hagin fet seguint el procediment formal correcte, és a dir, donant l'oportunitat als presumptes convinguts de fer al·legacions en la seva defensa. Ara ja no expulsam al cap visible a les rodes de premsa, no. Ratificam la seva sanció (que no existeix en aquests moments com heu pogut comprovar), i sancionam a D. Damià Verger i a Dnya. Coloma Ramon, que, actuant "de mala fe", ens demandaren per no mostrar els documents als quals tenien dret a accedir. I també al Sr. Macià Buades, no sabem molt bé per què.

Per il·lustrar la cosa, és millor que llegiu vosaltres mateixos la notificació que els quatre sotassignants hem rebut, que no té pèrdua:

b) Los hechos motivadores de la incoación del expediente, consisten en la inasistencia y desobediencia a los acuerdos de la Asamblea General de Socios y de la Junta Directiva, actos injuriosos, desleales y amenazados hacia el Presidente y miembros de la Junta Directiva; comportamiento hostil y contrario al Club y a sus intereses.

Los hechos son presuntamente constitutivos de faltas muy graves y graves (artos 200 y 130 Estatutos), con la sanción de "pérdida de la calidad de socio" (artº 190 Estatutos), sin perjuicio del resultado de la instrucción.

c) Me sido nombrado Instructor del procedimiento el Abogado D. José Perelló Salas, con despacho en la calle San Miguel nº 30-30- J de Palma, y secretaria Dª María Pina Riqu, residente en "Son Bieló", C/ Via Von Hiele nº6 (Lluchmayor).

d) La Junta Directiva del Club Náutico S'Estanyol es competente para la resolución del expediente a tenor de los artos 18, 19, 24 y concordantes de los Estatutos del Club, señalando que si los presuntos infractores reconocen su responsabilidad, se podrá resolver el procedimiento, imponiendo la sanción correspondiente.

Club Náutico S'Estanyol

Via Mediterráneo, s/n. - Tel. 64 00 83 - Fax 64 06 87 - S'Estanyol - Llançote (Mallorca)

a) La Junta Directiva en octubre de 1995 adoptó medidas provisionales contra el socio D. José Buades Matamalas, que se le notificaron fehacientemente al siguiente mes de noviembre, consistente en la suspensión temporal de sus derechos de socio (artº 190 Estatutos) y en la prohibición de su entrada al Club.

f) Los expediantados podrán formular alegaciones y ser oídos en el procedimiento, dentro del plazo de 15 días de su inicio y de la propuesta de resolución, en su caso.

g) La situación de los presuntos inculcados causa graves daños y perjuicios al Club, su prestigio y convivencia, y especialmente a la obra de Ampliación del Puerto.

Y para que conste a los efectos oportunos, expido la presente en S'Estanyol de Mijorn, a 10 de Febrero de 1996.

Vº Bº
El Presidente

El Secretario

Club Náutico S'Estanyol

Via Mediterráneo, s/n. - Tel. 64 00 83 - Fax 64 06 87 - S'Estanyol - Llançote (Mallorca)

ANTONIO MARTORELL CLAR, Secretario del Club Náutico S'Estanyol
CERTIFICA:

Que según consta en el Libro de Actas y a la correspondiente a la reunión de la Junta Directiva celebrada el día 3 de Febrero de 1996, se adoptaron entre otros, por unanimidad los siguientes acuerdos:

PRIMERO.- Ratificar íntegramente las Medidas Provisionales adoptadas contra el socio D. José Buades Matamalas, en la Reunión de la Junta Directiva celebrada el día 7 de Octubre de 1995.

TERCERO.- Adoptar el acuerdo de "la incoación del Procedimiento Sancionador" con el contenido y haciendo constar lo siguiente:

a) El procedimiento se dirige contra los socios de número del Club Náutico S'Estanyol D. Coloma Ramón Nicolau, D. Damián Verger Garau y D. José Buades Matamalas, y contra el socio protector D. Matias Buades Cardell.

Finalment, esperam que els Tribunals defensin el dret a la lliure expressió, i els drets naturals i societaris de totes les persones, dient-li als membres de la Junta Directiva del CNE que facin el favor de no molestar més a persones innocents. I per cert, agradaria que coneguèssiu millor aquesta Directiva:

-ANTONI GINARD TORELLÓ, President del CNE, "persona muy conocida en el mundo empresarial".

• Denunciat per injúries a Greenpeace. Va ser recentment condemnat a pagar una multa per tal concepte.

• Denunciat per expulsar com a soci esportiu al Sr. De Benito. Ha hagut de restituir-li la seva condició, i demanar-li disculpes. Pendent de judici amb el mateix senyor, que li reclama danys i perjudicis.

• El seu fill feia en el CNE de monitor de vela, corbrant, però "sense nòmina".

• L'Ajuntament va paralytizar les obres d'ampliació per

haver-les començat sense la preceptiva Llicència Municipal d'Obres, després d'haver repetit, bramulant fins a la societat, que no la necessitaven. Signà una clàusula en el contracte amb Ferrovial, el dia anterior a la paralització, que obliga al CNE a pagar 70 MILIONS de pta. si això passa (i era evident per tothom menys per ell que passaria). Menys mal que l'inici de les obres fou a càrrec dels Hnos. Pascual.

-ANDRÉS AMER ALIAS, Vicepresident del CNE.

• Juntament amb Marc Sastre, durant la darrera Assemblea del 9 de setembre, repetiren en privat a Josep Buades que havia d'entendre que no ens mostrassin els documents del CNE, ja que en el nostre cas, podria resultar "perillós". Sobren comentaris.

• El seu fill també cobrava, sense constar així, del CNE, com a monitor de vela.

-ANTONIO MARTORELL CLAR, Secretari. Mestre d'escola a "Ses Escoles". Té interessos en l'ampliació, i molta complicitat amb les actituds antidemocràtiques del seu president, i amb l'ocultació de documents objecte de la demanda judicial, sobre la qual els Tribunals ens han donat la raó.

-JUAN TUR MIRALLES, Tresorer. No el coneixem gaire.

-DOMINGO PEREZ FERNANDEZ, Comptador. Ocupa la plaça de l'anterior comptador, que va dimitir per motius encara no comunicats a l'Assemblea. Conegudes de tot el poble són les seves actituds violentes.

-RAFAEL SAMPOL BLANCH, "Vocal Puerto". Insisteix en dir que ell va votar en contra de la nostra sanció, la que ens fou comunicada com a producte de la UNANIMITAT de la Junta Directiva.

-MARCOS SASTRE BARCELÓ, "Vocal Asesor Jurí-

dico". Juntament amb el Vicepresident Amer, és el que deia que no ens mostraven els documents, perquè som "perillosos". Representa al CNE en les distintes demandes i denúncies que, per ara, va perdent.

-I FERNANDO HERNANDEZ FLORIT (ciudadà, aparejador), PABLO RIPOLL SOLE (no el coneixem), MANUEL BRIL TORRES (tampoc), JUAN DÍAZ VIDAL (mestre d'escola, a "Ses Escoles", a S'Arenal), HERME-NEGILDO REDA BARCELÓ (era el propietari del "Reda", a plaça), JUAN MOJER NOGUERA (de la fusteria "Hnos. Mójer"), LUIS PIÑA AGUILÓ (membre perenne de la Junta, des de sempre. Un dels principals promotors, per tant, de l'actual port), i JAIME LLABRÉS PIZÀ (Vocal Vela. Fa de metge a Lluçmajor. Va ser el metge que va atendre la crisi asmàtica del fill de Josep Buades produïda durant el penós episodi que us hem contat).

En Jaume Llabrés era el nº 11 de la llista del PP a les darreres eleccions municipals, i és fill de D. SANTIAGO LLABRÉS, membre actiu de l'OPUS DEL, i una de les persones que a l'Assemblea del 29 d'abril de 1995 més contribuï a què el president aconseguís no donar pràcticament la paraula, boicotejant qualsevol atisbe d'actitud cívica i estatutària. Va ser el principal promotor del port actual.

Mereix una menció D. PEDRO ANTONIO MATARÓ, soci de número, no membre de la Junta Directiva, que va cometre perjuri quan servia de testimoni en un dels judicis abans esmentats, durant les seves declaracions (ell ja sap quines).

Aquesta és la gent que vol el "bé" de S'Estanyol, i "el progrés", "al margen de consideraciones políticas y sociales". ♦

Viajes **Xaloki,s.a**

G.A.T. 687

I cura també al SUPERMERCAT PROHENS de dilluns a divendres de les 17:30 a les 19:30 hores Tel. 12 01 64 • LLUCMAJOR

ESPECIAL SETMANA SANTA

Budapest:	63.700.-
Moscú - Sant Petersburg:	99.800.-
Venècia:	47.500.-
Roma:	68.900.-
Sardenya:	46.800.-
París:	69.700.-
Astúries i Cantàbria:	56.500.-
Eurodisney - París:	74.300.-

i moltes altres sortides

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 44 22 50 • Fax. 44 11 10

SARENAL

BAR - CAFETERIA

CAN LAMPINO

- Menús casolans diaris
- Gran variació de plats combinats
- Pizzes casolanes fetes al moment
- Tapes variades
- Carn a la brasa
- Terrassa amb jardí

C/ de Gràcia, 59 (Lluçmajor)

Els alumnes de Ses Escoles, en perill d'esclafament

(Resposta a Jaume Oliver)

Miquel Cardell

Amb un interès lògic, donada la personalitat de qui el signava, vaig encetar la lectura de l'article publicat fa un mes a aquestes pàgines per Jaume Oliver, sota el títol *Ses Escoles, en perill d'enderrocament?*. Interès que es va transformar aviat en preocupació i en una profunda decepció. I no perquè no em semblin dignes de ser tinguades en compte les informacions històriques que aporta, o les valoracions que fa sobre l'edifici, de la manera que em semblen difícilment discutibles les proposicions que hi fa sobre respecte als béns patrimonials. Difícilment discutibles, entre altres coses perquè pertanyen a l'ordre un tant immaterial dels valors generals o es mouen al territori il·legadís de les suposicions, del condicional "si...".

El senyor Oliver deu haver corregit prou exàmens en la seva vida per saber que això és el que sol fer l'alumne ignorant d'una qüestió concreta en intentar salvar la situació: envolar-se cap a la generalitat, vaga i inconcreta. I així i tot, al meu entendre, travela a aquesta pedra lamentable des del començament mateix del seu escrit: "Davant alguns rumors referits al possible enderrocament de l'edifici... i la construcció en el mateix solar d'un nou edifici escolar sembla oportú un debat reflexió per part de l'opinió pública..."

Deixant de banda la norma elemental de prudència i elegància que assenyalava la necessitat d'informar-se sobre els rumors abans d'escriure en públic, voldria discutir-li l'oportunitat del debat, o si més no, de quin debat. Perquè el seu escrit es pot desprendre que no n'hi ha hagut cap, de debat, o al manco cap intent, i qui la seva intervenció és particularment oportuna. I la veritat és que fa tard, i sembla jugar el joc dels conills de la falla, que tant insistiren en debatre si els cans eren llebrers o perdiguers que acabaren dins la taleca del caçador.

Fa més d'un any i mig, al número de juliol de 1994 d'aquesta mateixa revista, jo mateix insistia -i no era la primera vegada- en la greu situació de l'edifici de Ses Escoles, intentava ponderar les distintes alternatives en un to i amb uns arguments no guaire distints dels que ara usa Jaume Oliver i tancava el tema amb aquestes paraules, després de fer un crític d'atenció a administradors, governants i llumajorer: "*Hauré d'inventar una nova versió d'aquell vell eslògan? Salvem Ses Escoles! M'agradaria saber que en pensa Jaume Oliver, pedagog, coneixedor i divulgador de la figura i l'obra de*

l'arquitecte".

On han estat de llavors ençà el senyor Oliver i la seva preocupació pel patrimoni nostrat? On era els anys anteriors, quan un seguit d'esbucaments anunciaven la gravetat del problema, que mereixeria un alarmant informe dels serveis tècnics municipals? Per exemple quan, devia ser la tardor del 93, va passar per un una escala damunt la qual varies vegades cada dia una trentena d'alumnes esperaven per entrar a classe, i que es va haver de substituir?

No sé on ha estat el senyor Oliver, però com que el meu fill, des de fa quatre anys, és alumne de Ses Escoles, sé on he estat jo i on hem estat altres pares i mares d'alumnes.

Després d'uns anys de ping-pong entre la Delegació ministerial i l'Ajuntament, la Junta Directiva de l'Associació de Pares i Mares d'Alumnes que es constituïa la tardor del 94, va fer d'aquest problema i la seva solució un objectiu prioritari. Iniciàrem un llarguíssim pelegrinatge de telefonades i reunions tant amb l'equip directiu i els mestres del centre quan ha estat necessari o convenient com, sobretot, amb les dues administracions que tenen, més repartides que compartides, responsabilitat sobre l'edifici. Del ministeri a l'ajuntament i de l'ajuntament al ministeri.

Peça clau en aquest procés ha estat el complet informe tècnic fet per un arquitecte llumajorer i membre de l'associació, és a dir, que com tres centenars llargs de famílies llumajoreres s'ha de plantejar cada matí la responsabilitat i el risc de deixar els fills dins la venerable trampa mortal de Ses Escoles. Perquè aquest era el resultat de l'informe: absència o inoperativitat dels fonaments de l'edifici, crulls a les parets que no suporten el pes de l'estructura dels sòtils, corbes per massa pes a l'estructura de les teulades, inseguretat dels cels-rasos, i un llarg i alarmant etcètera. Aquest informe fou decisiu en guarir la sordera institucional, i d'un seguit de reunions es va desprendre que l'única resposta real, és a dir, amb la decisió de posar-hi doblers, fou la del ministeri. I, discutida la qüestió, i amb l'autoritat de qui pot prendre decisions i en pren, el ministeri va optar per la substitució de l'edifici, amb la condició posada pels pares i mares que les noves escoles conservaran l'estructura i els trets distintius de les velles, en la mesura del possible. La corresponent partida pressupostària està prevista, i si no hi ha res de nou, abans d'un any haurà començat l'obra.

Aquests són els fets, a grans pinzellades. Si la societat llumajorera, inclòs el senyor Oliver, i inclòs l'ajuntament, en el sentit d'arriscar-hi duros (l'ajuntament d'ara, però també el que va presidir qui havia estat abans director de Ses Escoles devers deu anys), hagués estat més sensible, o ho hagués estat quan era hora, per ventura sí que seria possible parlar ara d'una rehabilitació enlloc d'una substitució que, es del sentimentalisme local i la reflexió patrimonial som el primer en lamentar un punt. Però, ara, girar els bous significaria un retard, com a mínim d'un any. I això és més risc del que estic disposat a assumir, des de la perspectiva que val més una persona que un edifici, i, com qualsevol pare, m'estim més que s'esbucui, ja no Ses Escoles, la Seu, que no haver de veure el meu fill greument ferit, o pitjor.

I no faig alarmisme: a l'assemblea de pares del començament d'aquest curs -no volíeu debat?- es va tornar a tractar aquest tema, i les gestions de la Junta de l'AMPA (de la qual form part, com del Consell Escolar, tot i que escric això a títol ben personal) trobaren l'aprovació dels assistents. A la mateixa reunió, l'arquitecte que he esmentat, a preguntes dels assistents va expressar una opinió segons la qual l'edifici, a curt termini "aguantaria", si no es donaven situacions meteorològiques extremes. Que s'han donat, i primer va caure un tros de cel ras del menjador escolar, després per les juntes del sòtil d'una aula hi queia, més que una gotera, una cascada i, finalment, es desprengueren d'un cel ras dos fragments de devers un metre quadrat cada un, suficients pel seu pes per matar una persona si l'haguessin aplegada.

El senyor Oliver fa tard. El debat sempre és bo, i potser ara convé pressionar per tal de garantir que les escoles noves respectaran el record de les velles. Crec que és lògic que la prioritat pels pares, i per la societat, sia la seguretat i l'educació ben dotada dels nostres fills. Quan demanarem ajuda i debat, ens haguérem d'aconhortar amb el que hi havia. I no hi va haver, per desgràcia, la veu de Jaume Oliver. De manera que fins i tot em sembla sobrer discutir el valor real de l'edifici mig enrunat que s'esbucarà com més aviat millor -excepte que algú ens doni una solució- que, ara per ara, em sembla miraculosa, i que ja aplaudiria. Com em sembla sobrer entrar en polèmica sobre els motius del seu tardà paper en un drama que seria sainet si no s'hi jugàs el que s'hi juga. ♦

Sa penya d'es falcó

Com vos prometérem a la passada revista, ara vos parlarem de com va anar "l'enterrament del Carnaval":

-Després d'haver-s'ho pensat millor, l'Insolvent Batle, (cap de l'Insolvent Consistori), juntament amb la I. de Cultura, decidiren autoritzar la festa popular (no la del P. Popular).

L'òliba, que en el cas del Gran Insolvent creu més en el refrany que diu "Paraula de rei no pot mentir" que no en el de "Rectificar és de savis", no se'n pot donar passada, d'aquesta decisió. Creu que aquest "miracle" és obra de l'esperit Sant que, en forma d'oroneta, baixà a parlar amb la I. de Cultura.

L'Esperit Sant va encertar de ple, ja que la gestió s'hagué fet sense el vist i plau dels I. locals, això sí, amb algunes variants, perquè a qui s'ha de demanar permís per a una manifestació d'aquest tipus és a Governació i s'hauria sol·licitat. Segurament, com manifestaren, molta gent que generalment no es disfressa en aquesta festa, ho hagués fet per fer pública la seva repulsa a l'obstaculització del dret de llibertat d'expressió, per part dels I. de l'Ajuntament. L'autorització, és clar, els llevà motiu per a fer-ho.

I per afegit, les forces sobrenaturals (superiors sempre als poders de l'oroneta) s'aliaren amb les Autoritats I. i amollaren just en el moment més inoportú (o oportú, segons es miri) una forta calabruixada. Aleshores, els I. que, en principi no volien que hi hagués festa, eren a Ciutat, a cobert, abrigant el seu Capítol.

"LA DEMANDA D'AMARRADES NÀUTIQUES S'HA ESTANCAT A MALLORCA" és el titular amb què el DM encapçalava un reportatge, el passat 3 de març, en el qual empresaris i ecologistes coincidien que no era bon moment per a l'ampliació de ports esportius.

La patronal (de ports esportius "Anade" coincidia amb el GOB pel que fa a aquesta activitat). El seu president, Ricard Ferrer, deia que "estam en un moment de compràs d'espera" i "consideram que no és necessari l'ampliació d'amarrades, exceptuant en els corresponents a vaixells majors de 25 m., àrea en què continuam essent deficitaris".

El Sr. Ferrer veu serioses dificultats a fer viable la reconversió dels actuals amarraments, sobretot perquè: "existeix un problema de fons no som estimats per la societat i representam un col·lectiu vulnerable". De totes formes, continua dient que "la filosofia de la nostra associació no és fomentar nous ports d'esplai, sinó millorar les instal·lacions existents".

Davant aquestes declaracions del president d'ANADE i la reiterativa sentència (després d'haver atès les alegacions del Club) del Tribunal Superior de Justícia de les Balears, en la qual es frena la realització de l'ampliació del CNE, i contra la qual només queda l'interposat recurs de súplica i, en

cas que com en les anteriors alegacions sigui desestimat, dur el cas al Tribunal Suprem, cosa que podria endarrerir, en cas que fos autoritzada, ja haurien passat dos o tres anys, abans de poder començar les obres. I si com es diu abans de començar-les s'haurà de presentar un aval del valor total d'elles, quants n'hi haurà, aleshores, que voldran prendre part en un "hipotètic" negoci a tants d'anys vista?

El mussolet creu que aquests propers mesos seran decisius en la renúncia, o no, d'aquest faraònic projecte per part de la directiva del Club, perquè són molts els socis que s'han plantejat les següents qüestions:

Si no s'autoritza el Club, qui pagarà les indemnitzacions a l'empresa constructora. Els nous "socis" compradors a tots els socis? o si els "nous socis" es despenen en vistes a les noves perspectives de viabilitat, serà el Club qui ho pagarà?

La maledicció gitana diu: "Déu te don plets, i que els guanyis".

A l'hora de colgar-se el mussolet, els resultats de les eleccions ja eren coneguts de tothom. Les bones impressions dels primers recomptes han representat pels Pepés una alegria de conill, ja que poques hores després han hagut de baixar de l'ase on s'havien enqualcal prematurament. "No diguis blat fins que el tenguis dins el sac".

D'altra banda, als del PSOE, la penitència que els han posat els voltants, pels grans pecats, que ho són, comesos, ha estat petita. Serà per allò de "val més dolent conegut que no ho per conèixer".

El PSM... un altre pic serà! Si Déu ho vol! Tot i que s'està consolidant i pujant com a força política, haurem d'esperar 4 anys més per tal que qualche veu parli de Balears a Madrid.

Llastimosament, UM, partit que aspirava a representar la dreta nacionalista mallorquina, no ha tengut els vots esperats. Esperem que, com en Moisès, siguin suficient perseverants per travessar el desert i arribar a la Terra Desitjada. ♦

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vell, 49 Tel. 66 11 58

Esports

CD Espanya 1ª Preferent

Text i foto: Joaquín

Anam quedant enrera i la disputa de la lliga d'ascens sembla d'allò més impossible. Les coses haurien de canviar molt perquè m'equivocàs i, ben de veritat, que m'alegraria de fer-ho, però en aquests moments, jugar la promoció d'ascens a III Divisió és un somni.

És veritat que queden molts partits per disputar i més de trenta punts però les jornades passen i l'equip no acaba de reaccionar perquè després d'una de freda, en ve una de calenta. D'aquesta manera, el darrer classificat, el Son Roca, per jugar la lliga d'ascens a III -recordam que la juguen del segon al sisè classificat més el campió de Menorca i el d'Eivissa- és a deu punts.

D'ençà de la darrera informació s'han jugat quatre partits que resumim tot seguit:

Independent, C/R, 1 Espanya, 4

Espanya: Salvà (1), Juanan (2), Jesús (2), Cosme (2), Marín (2), Isidro (2), Martí (2), Izquierdo (2), Pomar (2), Ruiz I (2) i Bonet (2).

Canvis: Ferretjans (1), per Pomar i Angel (1), per Salvà.

Gols: 0-1, m. 15, S. Martí. 0-2, m. 25, Izquierdo. 1-2, m. 30, Alba. 1-3, m. 44, Cosme i 1-4, m. 88, Izquierdo.

Comentari: L'Espanya es va imposar al cuer, pràcticament ja descendit a Primera Regional, en un encontre de baixa qualitat que el millor que es va fer varen ser els cinc gols. S'ha de lamentar la lesió del porter visitant, Sebastià Salvà, que era titular des del començament de lliga.

Espanya, 2 Escolar, 0

Espanya: Angel (2), Juanan (2), Jesús (2), Cosme (2), Marín (2), Isi-

Ferretjans, jugador del CD Espanya.

dro (2), S. Martí (2), Izquierdo (2), Pomar (2), Ruiz I (2) i Bonet (2).

Canvis: Ferretjans (2) per Izquierdo i Fortesa (2) per Ruiz.

Gols: 1-0, m. 45, S. Martí. 2-0, m. 72, Ruiz I.

Comentari: L'Espanya va derrotar a un feble Escolar amb més facilitat que no es preveia. L'equip de J. Pérez hagués pogut aconseguir una golejada d'escàndol si hagués fet un futbol més fort. S'ha de destacar el segon gol local, marcat pel major dels germans Ruiz, per l'espectacularitat de l'execució.

Petra, 1 Espanya, 0

Espanya: Angel (1), Juanan (1), Jesús (1), Cosme (1), Marín (1), Isidro (1), S. Martí (1), Izquierdo (1), Pomar (1), Bonet (1) i Ruiz I (1).

Canvis: Ferretjans (1) per Pomar i Romero (-) per S. Martí.

Gol: 1-0, m. 67, Gayà.

Comentari: Treballat triomf del Petra davant d'un rival de major entitat, però que sobre el terreny de joc no va demostrar aquesta condició. Els locals, tot i les nombroses baixes, varen treure endavant el partit, amb molt esforç i amb gran efectivitat, i varen aconseguir tres punts que l'allunyen una mica dels darrers llocs.

Espanya, 1 Consell, 1

Espanya: Angel (2), Juanan (1), Jesús (2), Cosme (2), Corbalán (2), Romero (2), Ferretjans (2), Izquierdo (2), Marín (2), Luis (2) i Bonet (2).

Canvi: S. Martí (1) per Ferretjans.
Gols: 1-0, m. 6, Marín i 1-1, m. 62, Sampol (p.)

Comentari: Els penals foren els protagonistes del partit ja que dels tres que es varen xiular es varen marcar dos gols, un per banda. El col·legiat de l'encontre, el Sr. Murillo, no va estar gens encertat. ♦

Cassa Miss-Jotul	57	27	18	3	6	67	37
Xilvar	53	27	15	8	4	70	38
Felanitx	53	27	16	5	6	54	24
Rev. La Victòria	53	27	15	8	4	47	26
Andraitx	51	27	15	6	6	51	18
Binisalem	49	27	14	7	6	48	30
La Unió	47	27	14	5	8	52	42
Son Roca	42	27	11	9	7	39	34
Alicúdia	42	27	10	12	5	44	37
Espanya	37	27	10	7	10	49	37
Ferriolense	35	27	11	2	14	37	44
Consell	35	27	9	8	10	31	34
Génova	32	27	9	5	13	46	57
S'Arracó	30	27	6	12	9	34	41
Escolar	25	27	6	7	14	35	56
Soledad	24	27	5	9	13	22	37
Petra	22	27	5	7	15	23	62
Montuiri	22	27	5	7	15	27	54
Galvià	19	27	3	10	14	23	50
Indep. C/R	11	27	2	5	20	21	62

Cadets CD Espanya

Sempre amunt

Text i fotos: Quintana Castell

A causa del poc nombre d'equips de figuraven al grup B de Cadets a II Regional, es va començar per jugar, primer la Copa President (sempre s'havia disputat a final de lliga) que va començar el 14 d'octubre. Això feia que la majoria d'equips no estiguessin aturats tant temps, des dels inicis de temporada, perquè la competició de lliga no va començar fins dia 3 de febrer.

Passem a la primera competició disputada pels nostres cadets, en què varen fer un brillant paper i varen quedar classificats en segon lloc. Dels vuit partits jugats, en guanyaren quatre, n'empataren dos i en perderen altres dos. D'aquestes derrotes surt l'únic resultat bastant negatiu, va ser el primer partit de lliga disputat a Lluçmajor que es va perdre, justament, contra el que després seria campió, s'Horta.

Els resultats d'aquesta Copa President varen ser aquests:

14-X-95

Espanya, 1 - S'Horta, 6

21-X-95

Porreres, 1 - Espanya, 5

28-X-95

Espanya, 4 - Santanyi, 0

18-XI-95

S'Horta, 3 - Espanya, 3

25-XI-95

Espanya, 7 - Porreres, 2

2-XII-95

Espanya, 2 - Algaida, 2

La final d'aquesta Copa President la va jugar el campió del Grup A, el Juv. Can Picafort, contra el campió del Grup B, S'Horta, els dies 13 i 24 de gener. Per això, l'Espanya no va tornar a la competició fins dia 3 de febrer, que va ser quan es va iniciar la lliga; és a dir, tres mesos sense competició oficial.

La lliga en marxa

I va començar la lliga, com hem dit, el primer dissabte del passat mes de febrer, amb molt bon peu per als nostres representants, perquè vanceren (1-2) en un partit de rivalitat comarcal, al Porreres. Continua la bona ratxa i dels quatre partits disputats fins al moment, els al.lots de Riu només han empatat un encontre, és a dir, que n'han guanyat tres i ocupen la primera plaça, compartida amb el Petra.

Planter de jugadors

El primer lloc classificatori que ostenta de moment el CD Espanya és ben

Cadets CD Espanya. Temporada 1995-96.

La classificació després de la disputa d'aquests quatre partits, és aquesta:

COPA PRESIDENT							
GRUP B							
CLASSIFICACIÓ FINAL							
EQUIP	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	P
S'Horta	8	7	1	0	39	13	22
Espanya	8	4	2	2	30	17	14
Porreres	8	2	1	5	12	33	7
Algaida	8	2	1	5	18	27	7
Santanyi	8	2	1	5	10	19	5

EQUIPO	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	P
Espanya	4	3	1	0	15	8	10
Petra	4	3	1	0	8	3	10
S'Horta	4	3	0	1	18	10	9
Algaida	4	3	0	1	11	10	9
Juv. Can Picafort	4	3	0	1	20	9	9
Barracar	4	2	0	2	9	9	6
Olimpic	4	1	1	2	11	11	4
Santanyi	4	0	1	3	5	11	1
Villafraanca	4	0	0	4	7	16	0
Porreres	4	0	0	4	2	19	0

clar, però no podia ser d'altra manera amb un entrenador com és Riutort, "Riu" i uns delegats com Antoni Cladera i Tomeu Puigserver. A més, amb el conjunt de jugadors: Monserrat Pons, Bartomeu Puigserver, Damià Oliver,

Joan Vega, David Trujillos, Miquel Vidal, Ramon Giménez, Manuel Amagro, Francesc M. Berrocal, Gori Carbonell, Genaro Ramos, Oscar Salinas, Rafel Tomàs, Salvador Cladera, Rafel Secilla i Antoni Puig. ♦

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

Infantils CD Espanya Grup B

Continuen els festivals de gols

Jaume
Foto: C. Font

Després d'un breu parèntesi de descans, els nostres Infantils del Grup B han tornat a reemprendre la competició amb la mateixa profusió de gols a què ens tenen acostumats. D'ençà que ha comenat la lliga, només un empat, a dos gols contra el Felanitx al Municipal Lluçmajorer i tota la resta, victòries. I sempre, per golejada, la qual cosa vol dir que el públic assistent disfruta amb els encontres d'aquests joves futbolistes i, sobretot amb els seus gols, els màxims realitzadors dels quals són, naturalment, Sebastià Canyelles i Rafel Ramos.

Dèiem que les victòries són per golejades: Santanyí, 0 - Espanya, 5. Dia 24-II-95, Montuïri, 0 - Espanya, 5 (gols de Canyelles -3-, Ramos i Garí).

I el darrer resultat que coneixem és el corresponent al partit jugat a Lluçmajor dia 2 d'aquest mes de març contra el Manacor Ate. El resultat, Espanya, 9 - Manacor Ate., 2. Tot i que la primera part va acabar amb empat a 2, a la segona meitat es va tornar a veure aquest festival de gols, que, repetim, estam avesats a contemplar els que seguim la trajectòria dels infantils. Ramos i Canyelles en repartiren els gols a parts iguals (4 per hom) i un de Llorenç Garí. ♦

Guillem Roig i Joan B. Trujillos, jugadors dels Infantils CD Espanya (Grup B.)

CD Lluçmajor / Aleví F. 7

Un compromís complit

Text i fotos: J. Quintana

Quan a principis de temporada Ramon Castell i Miquel Mas, entrenadors dels alevins F. 7 del CF Lluçmajor iniciaven la lliga, aquest darrer em va demanar que si em tenia al dia de jugadors, resultats, classificacions, etc. nosaltres ho podríem treure a la revista. Li vaig contestar que, com el nom de la nostra publicació indica ("De Pinte en Ample") tenia les portes obertes. En Miquel Mas es va comprometre, cada mes, a enviar-me puntual informació i ho ha complit. No com d'altres, que encara esper que m'enviïn informació amb què poder començar a escriure algun comentari.

Des de la darrera informació, s'han produït aquests resultats:

13-I-96: Alcúdia, 8 - Lluçmajor, 2. Gols de S. Nevado i J. Serrano.

20-I-96: Lluçmajor, 1 - Platges, 8. Gol de S. Nevado.

27-I-96: Lluçmajor, 6 - Balears, 0. Gols de D. Nevado (2), S. Nevado (2), J. Serrano i Ll. Galiano.

10-II-96: Peguera, 5 - Lluçmajor, 2. Gols de J. Magaña i S. Nevado.

24-II-96: Lluçmajor, 3 - Cala d'Or, 0. Gols de D. Nevado (2) i S. Nevado. ♦

C.F. Lluçmajor. F.7

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

SPORTS

ca'n salom

*Cordelleria
i espadenyeria*

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Tel. 66 14 84 • (Lluçmajor)

Notes columbòfiles del mes de febrer

Joan Jaume Sastre

LES CURSES DEL MES DE FEBRER:

En aquest mes de febrer s'han duit a terme quatre amollades de coloms des d'Eivissa, el temps no ha acompanyat i ha fet falta ajornar la data de la cursa en una de les vegades. La velocitat en què han estat cronometrats els coloms en aquestes amollades ha variat segons el temps que ha fet i en general els que han tornat ho han fet en bones condicions.

Les pèrdues de coloms són de l'ordre d'un 30 % en termes generals i resulten molt elevades si es comparen a les pèrdues de fa uns anys. Aquestes pèrdues són resultat de factors, tan diversos com a: el temps, les races de coloms, reproductors, l'augment de la rapinya...

CLASSIFICACIONS:

Lloc Data Regularitat

Eivissa 03/02/96

- 1.- G. Ballester
- 2.- Joaquín Iglesias
- 3.- Julià Monserrat

Eivissa 10/02/96

- 1.- Llorenç Socias
- 2.- Julià Monserrat
- 3.- Joan A. Aguiló.

Eivissa 19/02/96

- 1.- Antoni Oliver
- 2.- Julià Monserrat
- 3.- Salvador Paniza

Eivissa 24/02/96

- 1.- Joaquín Iglesias
- 2.- Antoni Oliver
- 3.- Jeroni Tomàs.

Un dels factors que tenen més importància per a aquestes curses és la sort:

La sort pot fer que guanyis o que perdis.

Però, amb això, el que vull donar a entendre és que el factor sort és fonamental, però, aquesta sort no ve de l'aire del cel, sinó que s'ha d'anar a cercar, seleccionant, entrenant, mimant i arriscant els coloms, una vegada i una altra fins que tenim un equip que funciona. Llavors és quan la sort juga el seu paper, no deixant que l'equip es trobi amb els escopeters,

aquests mal anomenats caçadors que tiren a tot quan veuen pel gust de tirar o matar, o amb el falcò, que a causa del seu augment, motivat per unes lleis proteccionistes, molt justes en el seu moment i que possibilitaren la recuperació d'aquesta espècie que esta-

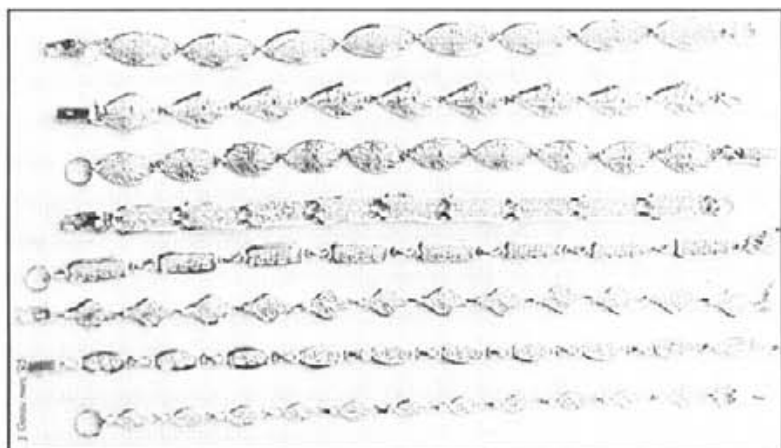
va en un moment perillós per a la seva subsistència, avui, lluny de l'extinció comença a ésser un perill pel nostre esport en no estar controlat. ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

ESPECIAL COMUNIONS

JOIES D'ESTIL MALLORQUÍ

Gran exposició de plateria
de la firma **Pedro Duran.**

Canelobres, gerres, plats, palanganes,
làmpares, marcs, etc, etc.

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

La premsa forana també juga a futbol

El proper dissabte dia 17 de febrer, al polisportiu de son Gotleu es va celebrar un partit de futbol entre representants de l'Associació de Premsa Forana i "Sa Nostra", de Balears. El resultat va ser a favor de "Sa Nostra", per 5-2. Com a representant de "Llucmajor de Pinte en Ample", va jugar en Jaume Manresa, col·laborador a la secció d'esports. Després del partit, dinar a Son Fuster i visita a les instal·lacions. ♦

Atletisme. Campionat d'Espanya Pista Coberta Juvenil

Catalina Oliver, campiona i subcampiona en 400 i 200 m.

Brillant actuació de l'atleta llucmajorera

J.Q.

Catalina Oliver, que pertany al Club Colònia Pollença, s'ha proclamat aquest passat cap de setmana campiona d'Espanya en la categoria de juvenil, en els 400 metres llisos i va marcar un temps de 57.31. La mateixa atleta, als 200 metres, va quedar subcampiona amb un temps de 25.43. Aquests campionats s'han celebrat els dies 2 i 3 de març a València.

Des d'aquestes planes feim arribar l'enhorabona a aquesta jove atleta llucmajorera, "la núvia del vent", i esperem que sigui tenint triomfs. Ara ja és la millor atleta que s'ha vist a Llucmajor en tota la història i va camí de ser la millor de Balears. ♦

NUEVOS

DISÑO MOTORES PRESTACIONES CONFORT COLORES SEGURIDAD ECOLOGIA

1.6 12V	80CV
1.6 16V	105CV
1.8 16V	115CV
2.0 20V	150CV
1.9D	65CV

Presentamos los resultados de un gran proyecto el Fiat Bravo y el Fiat Brava. Dos coches únicos, creados con un propósito específico ofrecer el placer de la elección. **DISÑO.** Líneas musculosa y formas agresivas con el Fiat Bravo. Líneas suaves y amplias

en el Fiat Brava. **CONFORT.** Máxima habitabilidad, mandos de control ergonómicos, asientos automáticos, 3 reposacabezas traseros, radioestéreo integrado. **PRESTACIONES.** Dos nuevas familias de motores gasolina, todos multivalvulas. Del 1.4 con 80CV

y 3 válvulas por cilindro, al 2.0 20v de 147CV. Completa la gama el motor diesel 1.9 de 65CV. **SEGURIDAD.** Barras laterales, travesaños antirruina entre los asientos traseros y el maletero, tercer luz de freno, sistema de prevención de

FIAT BRAVO. FIAT BRAVA. LA ELECCION.

incentivos FIS. Airbag de conductor y ABS de serie según versiones. Opcionalmente, airbag de pasajero. De serie, Fiat Code, el sistema digital de bloques del motor. **COLORES.** 11 colores más vivos y luminosos

para el Fiat Bravo, y 13 más suaves y cálidos para el Fiat Brava. **ECOLOGIA.** Reciclables al 100%, estan libres de CFC, y de otras sustancias contaminantes. Además, sus motores cumplen ya la

normativa de la Unión Europea fase II de 1997. Fiat Bravo. Fiat Brava. La elección. **Fiat Bravo desde: 1.795.000 Pbs.** **Fiat Brava desde: 1.865.000 Pbs.** P.P. Asesoría: Motor Fiat, transporte e impuestos incluidos.

1.4 12V	80CV
1.6 16V	105CV
1.8 16V	115CV
1.9D	65CV

TALLERS
CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

SERVI OFICIAL
FIAT

Entre noltros

Naixements

- 1.- Joaquim Janer i Mójer, 25 gener 96. Fill de Joaquim i Antònia.
- 2.- Sandra Luque i Medina, 28 gener 96. Filla de Manel i Mª Lluïsa.
- 3.- Francesc-Josep Sánchez i Redondo, 29 gener 96. Fill de Josep-Lluís i Aina.
- 4.- Sílvia Medina i López, 28 gener 96. Filla de Ramon i Agripina.
- 5.- Neus Cerdà i Grimalt, 26 gener 96. Filla de Josep-Jaume i Margalida.
- 6.- Alicia Olmo i Naranjo, 30 gener 96. Filla de Joan i Francesca.
- 7.- Sara Medina i Capó, 8 febrer 96. Filla d'Àngel i Francesca.
- 8.- Sebastià Vidal i Gelabert, 21 febrer 96. Fill d'Antoni i Maria.
- 9.- Paula Córdoba i Vanrell, 20 febrer 96. Filla de Josep i Margalida.
- 10.- Gabriel Sorell i Castell, 23 febrer 96. Fill d'Isidre i Antònia-Aina.
- 11.- Jaume Ferrer i Ferrer, 21 febrer 96. Fill de Gabriel-Lluc i Catalina.

Matrimonis:

Aquest mes no s'han celebrat matrimonis.

Defuncions:

- 1.- Pere Ribas i Pomar, 1 febrer 96, 72 anys.
- 2.- Ponç Llaneras i Cañellas, 3 febrer 96, 82 anys.
- 3.- Salvador Izquierdo i Cañellas, 5 febrer 96, 64 anys.
- 4.- Joana Oliver i Vaquer, 7 febrer 96, 83 anys.
- 5.- Manel Méndez i Ruiz, 5 febrer 96, 19 anys.
- 6.- Wolfgang-Rudolf Jahn, 11 febrer 96, 51 anys.
- 7.- Wilhelm Sajovic, 9 febrer 96, 88 anys.
- 8.- Esperança Feliu i Boscana, 17 febrer 96, 91 anys.

- 9.- Miquel Garcias i Garcias, 17 febrer 96, 88 anys.
- 10.- Bartomeu Contestí i Pelegrí, 17 febrer 96, 84 anys.
- 11.- Francesca Adrover i Rigo, 23 febrer 96, 87 anys.
- 12.- Joana-Maria Donate i Garcia, 24 febrer 96, 84 anys.
- 13.- Sebastià Mas i Ballester, 25

febrer 95, 67 anys.

14.- Concepció Benavente i Garcia, 26 febrer 96, 91 anys. ♦

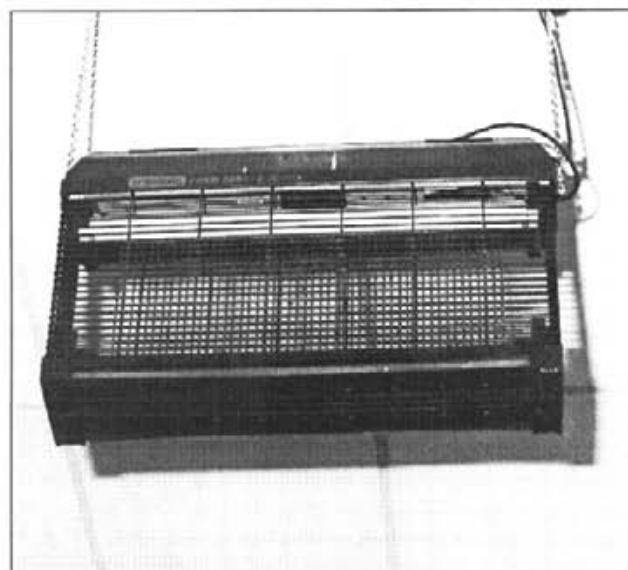
Nota de la Redacció: El passat mes de febrer a la relació de matrimonis, on deia Petra Grimalt i Gornals, havia de Petra Grimalt i Rigo.

Mégane

R E N A U L T

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00

Tot i les sol·licituds que s'han fet, per part dels interessats als responsables del nostre Ajuntament, per subsanar la deficiència, a la peixateria hi ha, des d'abans de l'estiu, un dels dos "aparells per matar mosques", espanyat.

Actualment el problema no és molt greu perquè les temperatures hivernenques no són gaire favorables per a aquests insectes voladors, però si no hi posen remei, amb l'augment de les temperatures, pot ser molt greu, no només en l'aspecte estètic, cosa que no favoreix gens els qui s'han de guanyar la vida amb la venda del peix, sinó que també pot causar problemes sanitaris ben perillosos. ♦

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

Sopa de lletres - 9 llicors

E	V	A	L	D	B	L	E	C	F	N	A
H	B	O	V	R	T	F	A	O	P	I	O
L	O	G	A	R	B	E	N	I	G	N	C
B	E	N	T	M	G	C	A	U	A	L	E
X	D	O	M	F	O	I	A	R	J	Q	I
I	X	R	C	A	B	R	P	N	P	E	N
M	E	V	A	M	D	H	A	I	I	F	A
B	U	H	Y	E	P	B	D	E	C	S	N
I	E	Z	N	C	M	A	H	O	E	I	E
R	U	T	O	R	A	J	B	B	L	C	A
A	Z	O	C	E	S	E	R	E	X	A	S
V	E	I	G	E	S	E	A	D	N	G	P
B	O	P	A	J	H	M	C	E	A	T	B

Solució del mes passat

-Porro	-Puça	-Pates
-Pauet	-Pelat	-Portell
-Pitotxo	-Passarell	-Portassa
-Purrí	-Piculín	-Pubil
-Puput	-Ponset	-Pipes
-Piu	-Pardal-estern	-Pollensí.

FUNERÀRIA

Nostra Senyora de Lluc
A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18

serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

PEUGEOT

406

ZURICH

SEGURITAT

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21

EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

SYP

AL VOSTRE SERVEI

*Ara que ve el temps de quaresma,
vos aconsellam que visiteu
la nostra exposició de congelats*

Agraïm la vostra visita

LA MILLOR BOTIGA DE CADA DIA

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

SEAT

Rubí Automóviles Llucmajor, S.L.

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

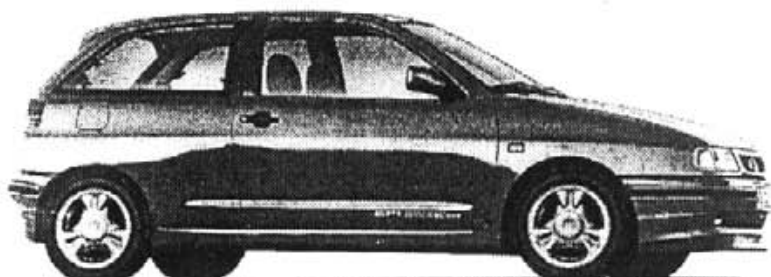
COCHE DEL AÑO EN ESPAÑA 1994

La prensa especializada no podía equivocarse

al elegir al SEAT Ibiza Coche del Año en España 1994(*). Un automóvil fruto de la tecnología alemana más vanguardista. Construido en la fábrica más moderna de Europa: Martorell. Un nuevo concepto automovilista que recupera el placer y la alegría de conducir. Con seguridad y excelentes prestaciones. El mejor equilibrio entre calidad y precio. Un reconocimiento, de los que más saben, a la elección de miles de conductores. Al futuro de una gran empresa. Un éxito del que tu también puedes participar probándolo en tu Concesionario SEAT. Y beneficiándote de unas condiciones de compra únicas. Para llevarte el mejor Coche del Año. Como tú quieras. Descúbrelo

SEAT IBIZA

EMOCIONATE

SEAT

CUANDO LO PRUEBES SABRAS EL PORQUE EN TODA LA RED DE CONCESIONARIOS SEAT

AUTO-ELECTRIC Barceló S.L.

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

Taladro percutor 500 W 13 mm.

Taladro batería 7.2 V.

Amoladora 550 W. 115 mm.

CAMPANYA DIA DEL PARE

Taladro rev. perc. 500 W 13 mm.

Sierra vaivén 350 W.

Atornillador batería 2.4 V.

